

Załącznik do Uchwały nr XX/109/2020

Rady Gminy Wielka Nieszawka

z dnia 4 maja 2020 roku

**STRATEGIA
ROZWIĄZYWANIA
PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH
GMINY WIELKA NIESZAWKA
NA LATA 2020-2026**

2020

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	3
I. UWARUNKOWANIA TWORZENIA STRATEGII.....	5
1. PODSTAWY PRAWNE.....	5
2. UWARUNKOWANIA STRATEGICZNE I PROGRAMOWE.....	6
II. DIAGNOZA SYTUACJI SPOŁECZNEJ W GMINIE.....	17
1. DANE PODSTAWOWE O GMINIE	17
2. TRANSPORT I KOMUNIKACJA	18
3. SYTUACJA DEMOGRAFICZNA I ZASOBY MIESZKANIOWE	18
4. GOSPODARKA I SYTUACJA NA RYNKU PRACY	22
5. EDUKACJA I WYCHOWANIE	29
6. KULTURA, SPORT I REKREACJA	30
7. ZDROWIE I PROBLEM NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI	33
8. UZALEŻNIENIA I PRZEMOC W RODZINIE	40
9. PROBLEM BEZDOMNOŚCI	46
10. PRZESTĘPCZOŚĆ.....	46
11. POMOC SPOŁECZNA	48
12. ORGANIZACJE POZARZĄDOWE.....	59
13. WYNIKI BADAŃ ANKIETOWYCH „PROBLEMY SPOŁECZNE W ŚRODOWISKU LOKALNYM” ...	61
14. ANALIZA SWOT	75
15. WNIOSKI Z DIAGNOZY	79
III. MISJA, CELE I KIERUNKI DZIAŁAŃ	81

IV. PROGRAMY I PROJEKTY.....	91
V. WDROŻENIE, MONITOROWANIE I EWALUACJA STRATEGII.....	92
SPIS TABEL I WYKRESÓW.....	96

WPROWADZENIE

Polityka społeczna oznacza racjonalną działalność państwa i innych podmiotów zmierzającą do kształtowania ogólnych warunków pracy i bytu ludności, pożądanych struktur społecznych i stosunków społeczno-kulturowych, służących efektywnemu i sprawiedliwemu zaspokojeniu potrzeb społeczeństwa. Na poziomie lokalnym jednym z podstawowych narzędzi służących jej realizacji jest strategia rozwiązywania problemów społecznych.

Strategia rozwiązywania problemów społecznych to dokument przedstawiający koncepcję działań zmierzających do racjonalizacji lokalnej polityki społecznej, szczególnie w aspekcie rozpoznawania zagrożeń społecznych, ich profilaktyki i minimalizowania negatywnych skutków występujących problemów społecznych. Strategia stanowi podstawę do realizacji stosunkowo trwałych wzorów interwencji społecznych w obliczu zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania lokalnej społeczności.

Niniejsza strategia została opracowana w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Wielkiej Nieszawce. Powstała w procesie partycypacyjnym z uwzględnieniem interesów różnych grup społecznych i przy szerokich konsultacjach społecznych. W pracach nad dokumentem uczestniczyli przedstawiciele samorządu lokalnego, w tym sektora pomocy społecznej, oświaty, kultury, sportu i rekreacji, rynku pracy, ochrony zdrowia, a także policji, organizacji pozarządowych, kościoła oraz mieszkańcy gminy. Moderatorem prac nad dokumentem było Centrum Wspierania Służb Społecznych w Częstochowie.

Strategia została przygotowana na lata 2020-2026. Ma umocowanie w dokumentach strategicznych z zakresu polityki społecznej przygotowanych na poziomie europejskim, ogólnopolskim i samorządowym skąd, stosownie do potrzeb mieszkańców, przenosi priorytetowe cele i kierunki działań na poziom lokalny. Dokument umożliwia ubieganie się o środki zewnętrzne, m.in. z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej, i stanowi materiał wyjściowy do opracowania szczegółowych programów i projektów pomocy społecznej.

Strategia składa się z pięciu części. W pierwszej z nich zostały przedstawione podstawy prawne tworzenia dokumentu oraz jego uwarunkowania strategiczne i programowe.

Druga część strategii obejmuje podstawowe informacje na temat gminy oraz diagnozę sytuacji społecznej w gminie, która została przygotowana w oparciu o dane pozyskane z instytucji i organizacji działających w gminie bądź obejmujących zasięgiem działania jej mieszkańców, identyfikację mocnych i słabych stron oraz szans i zagrożeń lokalnego systemu polityki społecznej (analiza SWOT), a także analizę ankiet skierowanych do mieszkańców gminy, w tym przedstawicieli samorządu lokalnego. Diagnoza została przeprowadzona w następujących obszarach: *Transport i komunikacja; Sytuacja demograficzna i zasoby mieszkaniowe; Gospodarka i sytuacja na rynku pracy; Edukacja i wychowanie; Kultura, sport i rekreacja; Zdrowie i problem niepełnosprawności; Uzależnienia i przemoc w rodzinie; Problem bezdomności; Przemoc; Pomoc społeczna i Organizacje pozarządowe.*

W trzeciej części strategii, na podstawie wniosków płynących z przeprowadzonej diagnozy oraz przy uwzględnieniu kompetencji samorządu gminnego, zostały sformułowane: misja, cele strategiczne i operacyjne oraz kierunki działań niezbędnych do podjęcia w okresie programowania dokumentu. Zostali również wskazani realizatorzy strategii, przedstawione źródła finansowania dokumentu i czas realizacji wyznaczonych w nim kierunków działań, ramy finansowe strategii oraz prognoza zmian.

W czwartej części dokumentu wskazane są programy oraz przedstawiona jest informacja na temat projektów mogących służyć realizacji strategii.

Piąta część strategii zawiera informacje na temat sposobu realizacji dokumentu oraz prowadzenia jego monitoringu i ewaluacji przy wykorzystaniu przygotowanego zestawu wskaźników monitoringowych.

Przy istniejącym obecnie ogromnym zapotrzebowaniu na myślenie i działanie strategiczne należy pamiętać, że sam fakt przygotowania strategii to dopiero część teoretyczna procesu, którą należy uzupełnić praktyką i działaniem, czyli wdrożeniem dokumentu. Tutaj, odpowiedzialność spada na lokalnych polityków, działaczy, przedstawicieli różnych instytucji, zarówno administracji samorządowej, jak i organizacji pozarządowych.

I tylko ich skoordynowana współpraca, wola i determinacja w przeznaczaniu i pozyskiwaniu środków finansowych przełoży się na skuteczność realizacji strategii.

I. UWARUNKOWANIA TWORZENIA STRATEGII

1. PODSTAWY PRAWNE

Obowiązek opracowania Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Wielka Nieszawka na lata 2020-2026 wynika z art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, który w ramach zadań własnych gminy przewiduje „opracowanie i realizację gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka”.

Do aktów prawnych regulujących treść strategii oraz wpływających na jej realizację należą również m.in.:

- ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym,
- ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,
- ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,
- ustawa z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych,
- ustawa z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie,
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,
- ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,
- ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym,
- ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,

- ustawa z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci,
- ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,
- ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
- ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej,
- ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego,
- ustawa z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych,
- ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego,
- ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych,
- ustawa z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny,
- ustawa z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem”,
- ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie,
- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty,
- ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

2. UWARUNKOWANIA STRATEGICZNE I PROGRAMOWE

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Wielka Nieszawka na lata 2020-2026 pozostaje w zgodności z dokumentami strategicznymi i programowymi, które opracowano na szczeblu europejskim, krajowym i samorządowym. Należą do nich:

- Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu,
- Strategia Rozwoju Kraju 2020 – Aktywne społeczeństwo, konkurencyjna gospodarka, sprawne państwo,
- Umowa Partnerstwa – Programowanie perspektywy finansowej 2014-2020,
- Program Operacyjny Wiedza, Edukacja, Rozwój 2014-2020,
- Regionalny Program Operacyjny Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2014-2020,
- Strategia Polityki Społecznej Województwa Kujawsko-Pomorskiego do roku 2020,

- Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Powiatu Toruńskiego na lata 2017-2022,
- Strategia Rozwoju Gminy Wielka Nieszawka na lata 2015-2025.

Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu jest dokumentem, którego głównym celem jest wyjście z kryzysu, w jakim w ostatnich latach znalazła się gospodarka europejska, powrót na ścieżkę rozwoju, a następnie na niej pozostanie. Strategia, której założeniem jest stworzenie większej liczby miejsc pracy i podniesienie standardu życia, obejmuje trzy wzajemnie ze sobą powiązane priorytety:

1. Rozwój inteligentny – rozwój gospodarki opartej na wiedzy i innowacji;
2. Rozwój zrównoważony – wspieranie gospodarki efektywniej korzystającej z zasobów, bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej;
3. Rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu – wspieranie gospodarki o wysokim poziomie zatrudnienia, zapewniającej spójność społeczną i terytorialną.

W ramach trzech priorytetów tematycznych przygotowano siedem projektów przewodnich. Projekt „*Unia innowacji*” ma na celu poprawę warunków ramowych i dostępu do finansowania badań i innowacji, co powinno wzmocnić rolę łańcucha innowacji i zwiększyć poziom inwestycji w całej Unii. Z kolei projekt „*Młodzież w drodze*” służy poprawie wyników systemów kształcenia oraz podniesieniu atrakcyjności europejskiego szkolnictwa wyższego na arenie międzynarodowej, a projekt „*Europejska agenda cyfrowa*” zakłada upowszechnienie szybkiego Internetu oraz umożliwienie gospodarstw domowym i przedsiębiorstwom czerpanie korzyści z jednolitego rynku cyfrowego.

Projekt „*Europa efektywnie korzystająca z zasobów*” ma na celu uniezależnienie wzrostu gospodarczego od wykorzystania zasobów poprzez zmniejszenie udziału emisji węgla w europejskiej gospodarce, większe wykorzystanie odnawialnych źródeł energii, modernizację transportu i propagowanie efektywności energetycznej, natomiast projekt „*Polityka przemysłowa w erze globalizacji*” służy poprawie otoczenia biznesu, szczególnie w odniesieniu do Małych i Średnich Przedsiębiorstw, oraz wspieraniu rozwoju silnej i zrównoważonej bazy przemysłowej, przygotowanej do konkurowania na rynkach światowych.

Celem projektu „*Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia*” jest modernizacja rynków pracy poprzez zwiększanie mobilności siły roboczej oraz rozwijanie

kwalifikacji przez całe życie, co powinno podnieść współczynnik aktywności zawodowej i lepiej dopasować do siebie popyt i podaż na rynku pracy, a projekt „Europejski program walki z ubóstwem” zakłada zapewnienie spójności społecznej i terytorialnej, tak aby korzyści płynące ze wzrostu gospodarczego i zatrudnienia były szeroko dostępne, a osoby ubogie i wykluczone społecznie mogły żyć godnie i aktywnie uczestniczyć w życiu społecznym.

Strategia Rozwoju Kraju 2020 to z kolei najważniejszy średniookresowy dokument rozwojowy na szczeblu krajowym, określający cele strategiczne do 2020 roku. Wyznacza on trzy obszary strategiczne: *Sprawne i efektywne państwo, Konkurencyjna gospodarka, Spójność społeczna i terytorialna*, w których koncentrują się główne działania, oraz określa, jakie interwencje są niezbędne w celu przyspieszenia procesów rozwojowych.

Celem głównym Strategii jest wzmocnienie i wykorzystanie gospodarczych, społecznych i instytucjonalnych potencjałów zapewniających szybszy i zrównoważony rozwój kraju oraz poprawę jakości życia ludności. Dokument z jednej strony wyznacza działania służące usuwaniu barier rozwojowych, w tym ujawnionych przez kryzys gospodarczy słabości polskiej gospodarki, a z drugiej skupia się na wspomnianych powyżej potencjałach, które będą stymulowały rozwój kraju.

Strategia stanowi bazę dla 9 strategii zintegrowanych (Strategia Innowacyjności i Efektywności Gospodarki, Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego, Strategia Rozwoju Transportu, Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko, Sprawne Państwo, Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego, Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010-2020: Regiony, Miasta, Obszary wiejskie, Strategia Rozwoju Systemu Bezpieczeństwa Narodowego RP, Strategia Zrównoważonego Rozwoju Wsi, Rolnictwa i Rybactwa), które powinny przyczyniać się do realizacji założonych w niej celów, a zaprojektowane w nich działania rozwijać i uszczegóławiać reformy w niej wskazane. Dokument skierowany jest nie tylko do administracji publicznej, ale także do środowisk społecznych i gospodarczych, które uczestniczą w procesach rozwojowych i mogą je wspomagać zarówno na szczeblu centralnym, jak i regionalnym.

Strategia Rozwoju Kraju 2020 jest również odniesieniem na gruncie krajowym dla dokumentów strategicznych przygotowywanych w kraju na potrzeby programowania środków Unii Europejskiej na lata 2014-2020, tj. Umowy Partnerstwa i programów operacyjnych (uwzględniających środki z polityki spójności, wspólnej polityki rolnej

i wspólnej polityki rybołówstwa). Wskazane w strategii cele rozwojowe i priorytety w znaczącym zakresie wpisują się w cele strategii unijnej „Europa 2020” i są z nią spójne.

Umowa Partnerstwa jest dokumentem określającym strategię interwencji funduszy europejskich w Polsce w latach 2014-2020 w ramach trzech polityk unijnych: polityki spójności, wspólnej polityki rolnej i wspólnej polityki rybołówstwa. Instrumentami realizacji Umowy są krajowe programy operacyjne i regionalne programy operacyjne. Dokumenty te wraz z Umową tworzą spójny system dokumentów strategicznych i programowych na nową perspektywę finansową.

Umowa ściśle wiąże strategię wykorzystania środków europejskich z realizacją Strategii Rozwoju Kraju 2020 i Strategii Europa 2020. Celem konsekwentnie realizowanym w ramach nowej perspektywy finansowej 2014-2020 jest, zgodnie ze Strategią Rozwoju Kraju, oparcie rozwoju na dalszym zwiększaniu konkurencyjności gospodarki, poprawie spójności społecznej i terytorialnej oraz podnoszeniu sprawności i efektywności państwa. Biorąc pod uwagę wskazane powyżej cele rozwojowe kraju, w Umowie wyróżniono cztery priorytety finansowania ze środków europejskich, do których zaliczono: otoczenie sprzyjające przedsiębiorczości i innowacjom, spójność społeczną i aktywność zawodową, infrastrukturę sieciową na rzecz wzrostu i zatrudnienia oraz środowisko i efektywne gospodarowanie zasobami. Priorytety te będą realizowane w ramach właściwych celów tematycznych, wskazanych w projektach rozporządzeń Unii Europejskiej.

Umowa wskazuje m.in. rodzaje inwestycji, mogących liczyć na dofinansowanie, proponuje układ programów operacyjnych, prezentuje zarys systemu ich wdrażania, a także przedstawia ogólne założenia opartego na zasadzie subsydiarności podziału interwencji pomiędzy poziom krajowy i regionalny. Zapewnieniu koordynacji pomiędzy funduszami polityki spójności na poziomie regionalnym służyć ma, umożliwiona po raz pierwszy w okresie programowania 2014-2020, realizacja przez samorzady województw programów dwufunduszowych (Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego). Instrumentem zapewniającym komplementarność interwencji realizowanych przez rząd i samorząd terytorialny będzie kontrakt terytorialny.

Zgodnie z Umową Partnerstwa w latach 2014-2020 Europejski Fundusz Społeczny będzie współfinansował krajowy **Program Operacyjny Wiedza, Edukacja, Rozwój 2014-2020**, dotyczący rozwoju kompetencji i umiejętności, włączenia społecznego i dobrego rządzenia

oraz 16 regionalnych programów operacyjnych. Krajowy program (zasilił go 28% środków funduszu) będzie się koncentrował na zmianach strukturalnych poszczególnych polityk sektorowych, a także na takich przedsięwzięciach, które mają charakter ogólnopolski i są priorytetowe z punktu widzenia polityki państwa, natomiast na poziomie regionalnym interwencja Europejskiego Funduszu Społecznego (72% środków funduszu) będzie dotyczyła bezpośredniego wsparcia osób w celu poprawy ich sytuacji na rynku.

Program Operacyjny Wiedza, Edukacja, Rozwój obejmuje pięć następujących osi priorytetowych: I. Osoby młode na rynku pracy, II. Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, III. Szkolnictwo wyższe dla gospodarki i rozwoju, IV. Innowacje społeczne i współpraca ponadnarodowa oraz V. Pomoc Techniczna.

Regionalny Program Operacyjny Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2014-2020 zawiera 12 osi priorytetowych. Problematykę społeczną ujęto głównie w ramach osi priorytetowej 6. Solidarne społeczeństwo i konkurencyjne kadry, 8. Aktywni na rynku pracy i 9. Solidarne społeczeństwo.

Priorytety inwestycyjne wyznaczone w ramach osi priorytetowej 6. zakładają inwestycje w infrastrukturę zdrowotną i społeczną, wspieranie rewitalizacji fizycznej, gospodarczej i społecznej ubogich społeczności na obszarach miejskich i wiejskich oraz inwestowanie w kształcenie, szkolenie oraz szkolenie zawodowe na rzecz zdobywania umiejętności i uczenia się przez całe życie poprzez rozwój infrastruktury edukacyjnej i szkoleniowej.

Priorytety inwestycyjne sformułowane w ramach osi priorytetowej 8. skupiają się z kolei na zapewnianiu dostępu do zatrudnienia osobom poszukującym pracy i nieaktywnym zawodowo, w tym podejmowanie lokalnych inicjatyw na rzecz zatrudnienia oraz wspieranie mobilności pracowników, wspieraniu samozatrudnienia oraz rozwijanie przedsiębiorczości, w tym tworzenie innowacyjnych mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, wyrównywaniu szans mężczyzn i kobiet m.in. na rynku pracy (w zakresie dostępu do zatrudnienia, robienia kariery, godzenia życia zawodowego i prywatnego oraz wyrównywania wynagrodzeń za taką samą pracę), przystosowaniu pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców do zmian gospodarczych oraz wydłużeniu aktywności zawodowej oraz poprawie stanu zdrowia osób pracujących.

Priorytety inwestycyjne wyznaczone w ramach osi priorytetowej 9. obejmują natomiast aktywizację społeczną i zawodową osób i grup wykluczonych społecznie i zagrożonych wykluczeniem społecznym, ułatwianie dostępu do przystępnych cenowo, trwałych oraz wysokiej jakości usług, w tym opieki zdrowotnej i usług socjalnych, a także wspieranie przedsiębiorczości społecznej i integracji zawodowej w przedsiębiorstwach społecznych oraz ekonomii społecznej i solidarnej w celu ułatwiania dostępu do zatrudnienia.

Strategia Polityki Społecznej Województwa Kujawsko-Pomorskiego do roku 2020 jest dokumentem, który określa cele polityki społecznej prowadzonej w regionie. Na podstawie przeprowadzonej diagnozy kluczowych obszarów polityki społecznej województwa, w tym podstawowych problemów występujących na jego terenie, sformułowano wizję („Uczestnictwo wszystkich mieszkańców w życiu społeczności lokalnych oraz społeczności regionu”) i misję („Tworzenie warunków dla rozwoju samodzielności i aktywności mieszkańców w życiu społecznym”) oraz wyznaczono trzy cele strategiczne (1. Wzrost poziomu samodzielności życiowej mieszkańców regionu, 2. Wzrost poziomu jakości życia mieszkańców regionu poprzez zwiększenie dostępności do różnego rodzaju usług społecznych, 3. Wzrost poziomu aktywności w życiu społecznym) i pięć priorytetów (1. Zwiększanie obszarów włączenia społecznego, 2. Ograniczanie skali występowania i skutków negatywnych zjawisk życia społecznego, 3. Wzmacnianie kapitału społecznego mieszkańców regionu, 4. Przeciwdziałanie negatywnym skutkom przemian demograficznych, 5. Rozwój i wzmacnianie współpracy podmiotów mających wpływ na regionalną politykę społeczną).

W ramach priorytetów sformułowano cele szczegółowe, które zakładają wspieranie działalności społeczno-zawodowej mieszkańców regionu, tworzenie i rozwój systemu wsparcia dla osób i rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym, rozwój działań skierowanych na aktywizację społeczną i zawodową osób szczególnego ryzyka, w tym niepełnosprawnych i bezdomnych, upowszechnianie wiedzy dotyczącej uzależnień oraz rozwijanie sieci placówek oferujących pomoc osobom uzależnionym, podnoszenie świadomości społecznej dotyczącej zjawiska przemocy, w szczególności w rodzinie, oraz rozwijanie systemu wsparcia instytucjonalnego, rozwijanie działań mających na celu kształtowanie i promowanie odpowiedzialnego pełnienia ról społecznych, wzmacnianie

i rozwijanie partycypacji społecznej, zwiększenie dostępu do usług społecznych dla osób starszych, rozwijanie oferty wsparcia dla rodzin z dziećmi, optymalizację procesów współpracy w obszarze polityki społecznej oraz doskonalenie obserwacji wybranych problemów i zjawisk społecznych zachodzących w regionie.

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Powiatu Toruńskiego na lata 2017-2022 jest dokumentem, w którym na podstawie diagnozy sytuacji społeczno-gospodarczej w powiecie wyznaczono cele i zadania polityki społecznej.

Zaplanowane zadania zakładają: bieżącą analizę sytuacji na rynku pracy, w tym grup w szczególnej sytuacji, inicjowanie działań na rzecz dostosowania kształcenia i doksztalcenia do potrzeb lokalnego rynku pracy oraz współorganizację programów aktywizujących osoby bezrobotne, promowanie działań oraz wspieranie inicjatyw zwiększających poziom przedsiębiorczości mieszkańców powiatu, w szczególności promocję samozatrudnienia i edukacji przez całe życie, wspieranie osób bezrobotnych w działaniach na rzecz zdobycia lub poszerzenia kwalifikacji zawodowych, koordynację działań i wymianę informacji pomiędzy instytucjami i organizacjami, wspieranie współpracy międzysektorowej i zaangażowania społecznego podmiotów gospodarczych, współpracę z instytucjami i organizacjami pozarządowymi w zakresie tworzenia nowych miejsc pracy, podnoszenie kompetencji kadry pracującej z osobami bezrobotnymi, w szczególności osób zagrożonych długotrwałym bezrobociem, podnoszenie poziomu wiedzy wśród osób bezrobotnych i zagrożonych długotrwałym bezrobociem różnorodnych na temat form wsparcia dostępnych na poziomie lokalnym i regionalnym, pozyskiwanie środków zewnętrznych na rzecz programów pomocowych, w szczególności aktywizacyjnych skierowanych do osób bezrobotnych.

Za ważne uznano również: promowanie i wspieranie wolontariatu jako formy zaangażowania i integracji społeczności lokalnej, inicjowanie i promowanie powstawania grup samopomocowych oraz nieformalnych grup wsparcia, wspieranie rozwoju integracji społecznej osób starszych oraz dialogu międzypokoleniowego, doskonalenie kwalifikacji pracowników w celu zagwarantowania większego standardu usług skierowanych do osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, promowanie i wspieranie inicjatyw oddolnych prowadzonych na rzecz integracji społecznej osób zagrożonych wykluczeniem, pozyskiwanie środków zewnętrznych na działania integracyjne i wspierające integrację społeczną na terenie powiatu, likwidację barier architektonicznych, komunikacyjnych w przestrzeni

publicznej, zapewnienie dostępu do wsparcia w formie opieki i poradnictwa skierowanego do osób niepełnosprawnych, ich opiekunów i nauczycieli, wspieranie równego dostępu do systemu edukacji na każdym etapie życia z uwzględnieniem szczególnych potrzeb osób niepełnosprawnych, podejmowanie działań ułatwiających zatrudnienie, tworzenie i wyposażanie nowych miejsc pracy osobom niepełnosprawnym, rozwój bazy wsparcia środowiskowego dla osób niepełnosprawnych, wspieranie aktywności społecznej i zawodowej osób niepełnosprawnych, podnoszenie kompetencji kadry pracującej z osobami i otoczeniem osób niepełnosprawnych, realizację działań informacyjnych, wspieranie procesu niwelowania barier społecznych poprzez podnoszenie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat potrzeb i potencjału osób niepełnosprawnych oraz wiedzy osób niepełnosprawnych na temat dostępnych form pomocy, pozyskiwanie funduszy zewnętrznych na działania skierowane do osób niepełnosprawnych oraz środki bezpośrednio przeznaczone jako wsparcie finansowe dla tych osób, zapewnienie wysokiego standardu usług w jednostkach zajmujących się opieką nad osobami starszymi i chorymi, poprawę warunków bytowych mieszkańców placówek oraz warunków pracy personelu, rozwój infrastruktury pomocy społecznej umożliwiający większy dostęp do świadczeń i pomocy instytucjonalnej na terenie powiatu, podnoszenie kompetencji kadry pracującej z osobami i otoczeniem osób objętych opieką instytucjonalną, podnoszenie poziomu wiedzy i świadomości społecznej na temat systemu opieki instytucjonalnej i potrzeb osób z niej korzystających, zwiększenie wrażliwości społecznej w tym zakresie, pozyskiwanie środków z funduszy zewnętrznych, w szczególności na rozwój i rozbudowę oferty usług opiekuńczych na terenie powiatu.

Do zadań zaliczono również: zapewnienie dostępu do różnorodnych form pomocy i opieki dla dzieci i rodzin należących do systemu pieczy zastępczej (działania profilaktyczne, diagnostyczne, terapeutyczne, doradcze/konsultacyjne skierowane do rodzin w systemie pieczy zastępczej), realizację działań na rzecz powstawania nowych placówek w systemie pieczy zastępczej (pozyskiwanie, kwalifikowanie i szkolenie kandydatów do pełnienia funkcji rodzin zastępczych, pogotowia rodzinnego, rodzinnych domów dziecka, rodzin resocjalizacyjnych), opracowanie i realizację programów usamodzielnienia osób wychodzących z systemu pieczy zastępczej, pozwalających na zwiększenie ich kompetencji społecznych i zawodowych, realizację i rozwój usług profilaktyczno-wspierających skierowanych do rodzin

w trudnej sytuacji opiekuńczo-wychowawczej oraz dysfunkcyjnych, systematyczne doskonalenie zawodowe kadr w zakresie pomocy rodzinie i dziecka, w tym osób zaangażowanych i kandydatów, organizację szkolenia ustawicznego skierowanego do rodziców, opiekunów, realizację działań informacyjnych, zwiększanie świadomości społecznej w zakresie potrzeb i warunków realizacji działań w systemie pieczy zastępczej, wspieranie komunikacji i współpracy między placówkami organizacji pieczy zastępczej a instytucjami, organizacjami i podmiotami świadczącymi pomoc rodzinom oraz wspieranie wykorzystywania funduszy pomocowych oraz innych form wsparcia przez rodziny w trudnej sytuacji z terenu powiatu, umożliwianie wsparcia osobom i rodzinom, w których występują problemy związane z uzależnieniem poprzez prowadzenie i/lub zlecenie działań profilaktycznych, diagnostycznych, terapeutycznych, doradczych/konsultacyjnych, wspieranie systemu pomocy instytucjonalnej skierowanej do osób uzależnionych, wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych służących rozwiązaniu problemów związanych z uzależnieniem, zwiększanie świadomości społecznej i poziomu wiedzy na temat zagrożeń związanych z uzależnieniami, w szczególności inicjowanie i wspieranie działań informacyjno-edukacyjnych wśród dzieci i młodzieży, koordynację i promowanie działań partnerów oraz zwiększanie dostępu do informacji na temat wsparcia dla osób uzależnionych, podnoszenie kompetencji kadry pracującej z osobami i otoczeniem osób uzależnionych, pozyskiwanie środków z funduszy zewnętrznych na rzecz przeciwdziałania i profilaktyki uzależnień na terenie powiatu, stworzenie systemu współpracy i komunikacji instytucji i organizacji świadczących pomoc psychologiczną, socjalną i prawną ofiarom przemocy i ich rodzinom opracowanie i realizację krótko- i średnioterminowych programów pomocowych z uwzględnieniem działań profilaktycznych, diagnostycznych, terapeutycznych, doradczych/konsultacyjnych skierowanych do rodzin w trudnej sytuacji, w szczególności dotkniętych lub zagrożonych przemocą, podnoszenie kompetencji kadry pracującej z osobami i rodzinami dotkniętymi problemem przemocy w rodzinie, inicjowanie i wspieranie działań i kampanii podnoszących świadomość społeczną w zakresie bezpieczeństwa i przeciwdziałania patologii oraz dostępu do różnych form wsparcia dla ofiar i ich rodzin, pozyskiwanie środków z funduszy zewnętrznych na działania profilaktyczno-naprawcze prowadzone samodzielnie i we współpracy z innymi podmiotami na terenie powiatu.

Wśród przedsięwzięć zaplanowano także nawiązanie i/lub zacieśnienie współpracy z podmiotami zewnętrznymi, w szczególności: świadczącymi pomoc dziecku i rodzinie, prowadzącymi działania na rzecz osób niepełnosprawnych, prowadzącymi wsparcie osób uzależnionych, przeciwdziałającymi przemocy w rodzinie i zjawiskom patologicznym, prowadzącymi aktywizację zawodową osób bezrobotnych, prowadzącymi aktywizację społeczną ogółu mieszkańców i/lub wybranych grup oraz realizującymi działania z zakresu opieki instytucjonalnej nad osobami ze szczególnymi potrzebami.

Strategia Rozwoju Gminy Wielka Nieszawka na lata 2015-2025 jest podstawowym dokumentem strategicznym wyznaczającym kierunki rozwoju gminy. W oparciu o diagnozę sytuacji społeczno-gospodarczej i przestrzennej w gminie, sformułowano kierunki rozwoju gminy.

Do przedsięwzięć istotnych z punktu widzenia niniejszego dokumentu zaliczono m.in.: pełne uzbrojenie terenów inwestycyjnych, zapewnienie dostępu do szkoleń dla przedsiębiorców i tworzenie punktów doradztwa gospodarczego, rekultywację terenu poligonu wojskowego oraz utworzenie strefy ekonomicznej lub inkubatora przedsiębiorczości, organizowanie imprez, wydarzeń kulturalnych, festynów, realizowanie programów zwiększających integrację społeczną i zawodową osób wykluczonych społecznie bądź zagrożonych wykluczeniem społecznym (m.in. stworzenie spółdzielni socjalnej), tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi inicjatyw lokalnych, w tym podejmowanie ścisłej współpracy z organizacjami pozarządowymi, wprowadzenie programów zapewniających alternatywne formy spędzania wolnego czasu, rozbudowę oferty gminnych instytucji kultury, zapewnienie szerokiego dostępu do gminnej infrastruktury sportowej, organizowanie wakacyjnego wypoczynku dzieci, uruchomienie uniwersytetu III wieku, wspieranie inicjatyw mieszkańców, wsparcie rozwoju usług opiekuńczych i zdrowotnych dla osób starszych i niepełnosprawnych, stworzenie warunków do rozwoju opieki nad dziećmi do lat 3. (szkolenia dla nian, ułatwianie powrotu matkom na rynek pracy po urloпах macierzyńskich), adaptację i wyposażenie dziennego domu seniora oferującego stałe zajęcia warsztatowe i terapeutyczne, poszerzenie oferty usług medycznych Gminnego Ośrodka Zdrowia o gabinety specjalistyczne, organizowanie badań profilaktycznych, zatrudnienie w szkole psychologa, pielęgniarki i higienistki, budowę świetlicy lub adaptację budynku na świetlicę w Cierpicach, tworzenie nowych i modernizację istniejących placów zabaw, budowę

nowych siłowni zewnętrznych, boisk osiedlowych, stadionu wielofunkcyjnego, przedszkola i żłobka wraz z wyposażeniem i zagospodarowaniem terenu, realizowanie projektów edukacyjnych i szkoleniowych w zakresie edukacji i wsparcia rodziców, nauczycieli, realizowanie programów rozwoju dzieci i młodzieży, rozbudowę bazy edukacyjnej i zaplecza sportowego przy szkołach i obiektach sportowo-rekreacyjnych na terenie gminy, w tym likwidowanie barier architektonicznych, budowę i zagospodarowanie centrów wsi, utworzenie na bazie jednej ze szkół szkoły muzycznej I stopnia, wdrożenie programu stypendialnego dla najzdolniejszych uczniów klas III gimnazjum, zapewnienie kontynuacji nauki pływania w szkołach, organizowanie dodatkowych zajęć z obsługi komputera oraz języków obcych dla osób starszych, organizowanie dyżurów prawnika w Ośrodku Kultury, rozwój kompetencji kluczowych uczniów na poziomie podstawowym i gimnazjalnym poprzez realizację zajęć pozalekcyjnych, rozwój doradztwa edukacyjno-zawodowego, indywidualizację podejścia do ucznia (praca z uczniem szczególnie zdolnym, praca z uczniem wymagającym zajęć wyrównawczych), podnoszenie kompetencji i kwalifikacji nauczycieli poprzez kursy, szkolenia, studia podyplomowe itp., zakup nowoczesnego sprzętu i materiałów dydaktycznych oraz rozwój diagnostyki psychologiczno-pedagogicznej.

II. DIAGNOZA SYTUACJI SPOŁECZNEJ W GMINIE

1. DANE PODSTAWOWE O GMINIE

Gmina Wielka Nieszawka jest gminą wiejską, położoną w centralnej części województwa kujawsko-pomorskiego, w powiecie toruńskim. Graniczy z Toruniem oraz gminami powiatu toruńskiego – Lubicz, Obrowo, Zławieś Wielka, a także miastem i gminą Aleksandrów Kujawski (z powiatu aleksandrowskiego), gminami Gniewkowo i Rojewo (z powiatu inowrocławskiego) oraz Solec Kujawski (z powiatu bydgoskiego).

Gmina zajmuje powierzchnię 216,28 km², co stanowi 17,59% powierzchni powiatu, a w jej skład wchodzi 4 sołectwa: Brzoza, Cierpice, Mała Nieszawka, Wielka Nieszawka oraz 9 miejscowości niesołeckich: Brzeczka, Chorągiewka, Cierpiszewo, Dybowo, Kąkol, Maciejewo, Małe Jarki, Popioły, Pieczenia. Siedziba władz gminy znajduje się w miejscowości Wielka Nieszawka.

Gmina Wielka Nieszawka leży w Kotlinie Toruńskiej, w makroregionie Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego. Przepływa przez nią dolny odcinek Strugi Zielonej; północną granicę gminy stanowi Wisła. Krajobraz gminy jest urozmaicony; charakterystycznymi elementami rzeźby terenu są wydmy śródlądowe – jedne z najlepiej wykształconych w Polsce. Znaczna część gminy należy do obszaru chronionego krajobrazu, a jej części leśne przynależą do strefy lasów ochronnych wokół Torunia.

Historię gminy dokumentują zachowane zabytki. Do najcenniejszych należą: drewniana kaplica mennonicka z 1890 roku (obecnie kościół katolicki) w Małej Nieszawce, cmentarz mennonicki w Wielkiej Nieszawce, ruiny zamku krzyżackiego z XIII wieku w Małej Nieszawce, a także licznie zachowane drewniane i murowane domy z przełomu XIX i XX wieku oraz zabytki techniki, jak m.in. budynek przystanku kolejowego we wsi Brzoza i strażnice drogowe na liniach kolejowych Toruń – Aleksandrów Kujawski oraz Toruń – Bydgoszcz.

2. TRANSPORT I KOMUNIKACJA

Zewnętrzny układ komunikacyjny w gminie Wielka Nieszawka jest bardzo dobrze rozwinięty. Przez jej teren przebiega autostrada A1 oraz 3 drogi krajowe – nr 10 relacji Szczecin – Toruń – Płońsk, nr 15 relacji Trzebnica – Ostróda, nr 91 relacji Gdańsk – Łódź, a także 5 dróg wojewódzkich – nr 250 (Suchatówka – Służewo), nr 586 (Brzoza Toruńska – do drogi nr 91), nr 200 (Cierpice – do drogi nr 10), nr 258 (od drogi nr 91 – rz. Wisła – Silno – Obrowo), nr 273 (Cierpice – Mała Nieszawka). System komunikacyjny gminy uzupełniają 2 drogi powiatowe oraz sieć dróg gminnych (o łącznej długości ponad 70 km).

Przez teren gminy prowadzą linie kolejowe nr 353 (Poznań – Olsztyn) oraz nr 18 (Kutno – Piła) z przystankiem osobowym w Cierpicach.

Wielka Nieszawka położona jest w odległości ok. 9 km od Torunia, 34 km od Inowrocławia oraz ok. 40 km od Bydgoszczy.

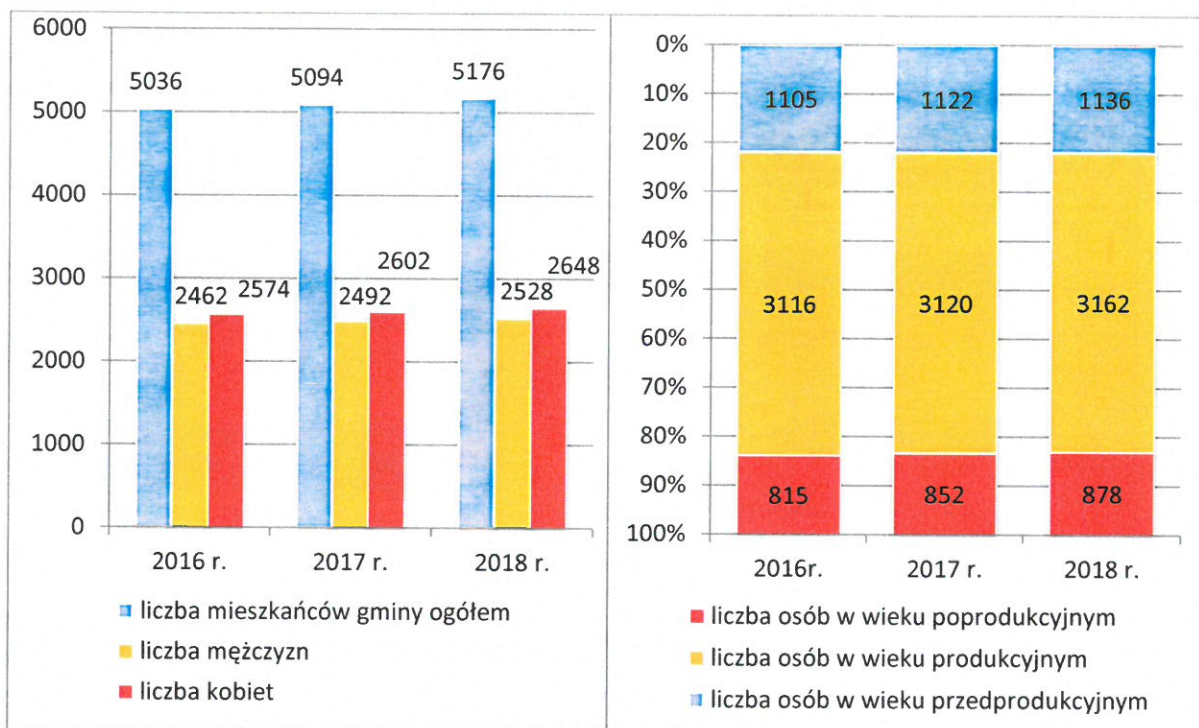
Usługi komunikacyjne na terenie gminy świadczy firma Arriva Bus z siedzibą w Toruniu.

3. SYTUACJA DEMOGRAFICZNA I ZASOBY MIESZKANIOWE

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, w latach 2016-2018 liczba ludności gminy systematycznie zwiększała się (z 5.036 w 2016 r. do 5.176 w 2018 r.). Na koniec kolejnych lat większość wśród mieszkańców stanowiły kobiety.

W analizowanym okresie zwiększała się liczba osób w każdej grupie ekonomicznej, przy czym udział ludności w wieku przedprodukcyjnym pozostawał na zbliżonym poziomie (21,9% w 2016 r., 22% w 2017 r., 21,9% w 2018 r.), w wieku produkcyjnym zmniejszał się (61,9% w 2016 r., 61,2% w 2017 r., 61,1% w 2018 r.), a w wieku poprodukcyjnym zwiększał się (16,2% w 2016 r., 16,7% w 2017 r., 17% w 2018 r.). Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawiają poniższe wykresy.

Wykresy 1-2. Ludność gminy oraz jej struktura wiekowa w latach 2016-2018

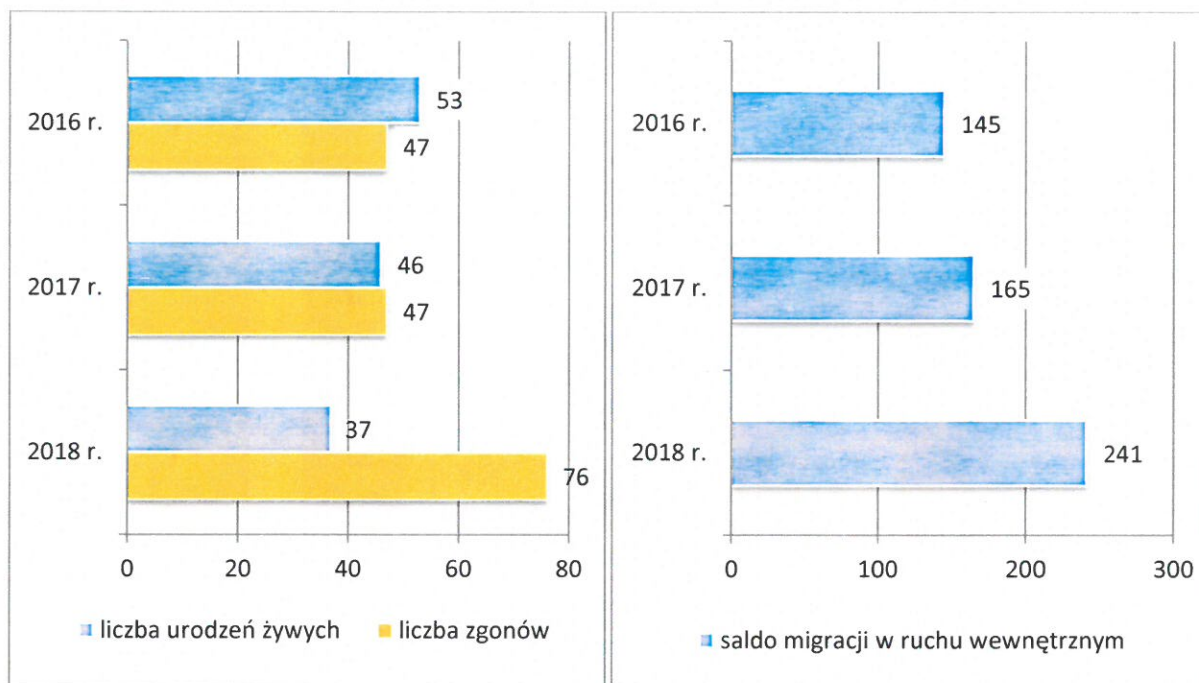

Źródło danych: Główny Urząd Statystyczny.

Według danych Urzędu Gminy Wielka Nieszawka w 2016 roku przyrost naturalny w gminie był korzystny (+6), natomiast w dwóch kolejnych latach był już ujemny (-1 w 2017 r. i -39 w 2018 r.). W analizowanym okresie saldo migracji, odbywającej się w ruchu wewnętrznym, było dodatnie (+145 w 2016 r., +165 w 2017 r., +241 w 2018 r.).

Dane szczegółowe na temat ruchu naturalnego i salda migracji mieszkańców gminy przedstawiają poniższe wykresy.

Wykresy 3-4. Ruch naturalny i saldo migracji ludności gminy w latach 2016-2018

Źródło danych: Urząd Gminy Wielka Nieszawka.

Analizując sytuację demograficzną w gminie, należy podkreślić, iż przyjęty do badania trzyletni okres jest zbyt krótki, aby jednoznacznie zdefiniować charakter zachodzących zmian. Pozytywnym aspektem zmian demograficznych w gminie jest utrzymująca się wyższa liczba osób w wieku przedprodukcyjnym niż poprodukcyjnym, niemniej uwagę zwraca spadek udziału osób w wieku produkcyjnym w populacji mieszkańców gminy, któremu towarzyszy stały wzrost udziału osób starszych. Na tej podstawie przypuszczać należy, że w niedługim czasie gmina zmagać się będzie z postępującym procesem starzenia społeczności lokalnej, co w perspektywie będzie m.in. wymagało dostosowania w szerszym zakresie niż dotychczas wachlarza usług społecznych do potrzeb seniorów.

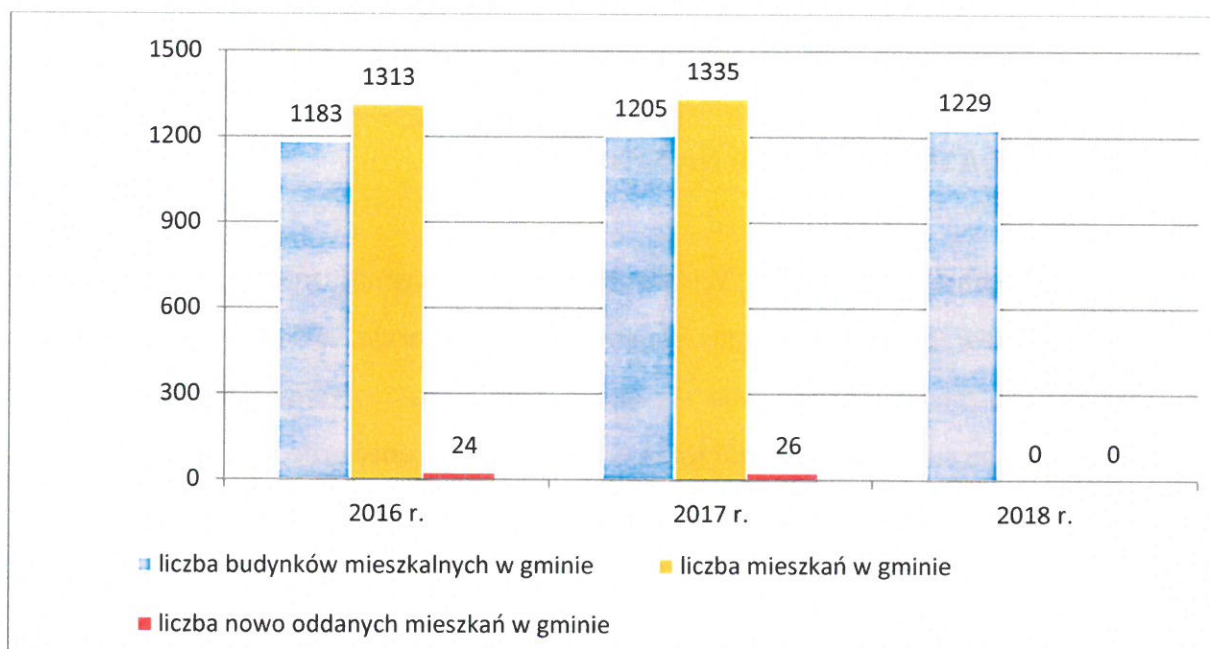
Sytuacja demograficzna w gminie jest jednym z uwarunkowań lokalnej polityki mieszkaniowej. Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, w latach 2016-2017 liczba mieszkań w gminie zwiększyła się (z 1.313 w 2016 r. do 1.335 w 2017 r.). W 2017 roku liczba

nowo oddanych mieszkań w gminie była większa niż w 2016 roku (24 w 2016 r., 26 w 2017 r.).

W analizowanym okresie gmina nie posiadała w swoich zasobach mieszkań komunalnych, w tym socjalnych, obowiązek zapewniania lokali socjalnych spełniając poprzez wynajem pomieszczeń od niezależnych podmiotów. W 2018 roku wynajmowano pomieszczenia od Nadleśnictwa Cierpiszewo oraz Spółdzielni Mieszkaniowej „Zgoda” w Ostaszewie, a koszty poniesione na realizację tego zadania wyniosły 7.000 zł.

Dane szczegółowe na temat zasobów mieszkaniowych w gminie przedstawia poniższy wykres.

Wykres 5. Zasoby mieszkaniowe w gminie w latach 2016-2018

Źródło danych: Główny Urząd Statystyczny.

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, na koniec 2017 roku większość mieszkań w gminie była wyposażona w instalacje techniczno-sanitarne w postaci wodociągu, ustępu spłukiwanego, łazienki i centralnego ogrzewania. Do sieci wodociągowej podłączonych było 96,9% mieszkań, ustęp spłukiwany i łazienkę posiadało odpowiednio 95,7 i 92,7%, a centralne ogrzewanie 82,3% mieszkań. Jednocześnie 7,4% mieszkań podłączonych było do sieci gazowej.

Mieszkańcy gminy, którzy z uwagi na trudną sytuację materialną nie byli w stanie pokryć kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania, otrzymywali, po spełnieniu określonych warunków, dodatki mieszkaniowe i dodatki energetyczne. Są to świadczenia pieniężne udzielane w ramach zadań własnych i zleconych gminy. Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawia poniższa tabela.

Tabela 1. Dodatki mieszkaniowe i energetyczne przyznane w gminie w latach 2016-2018

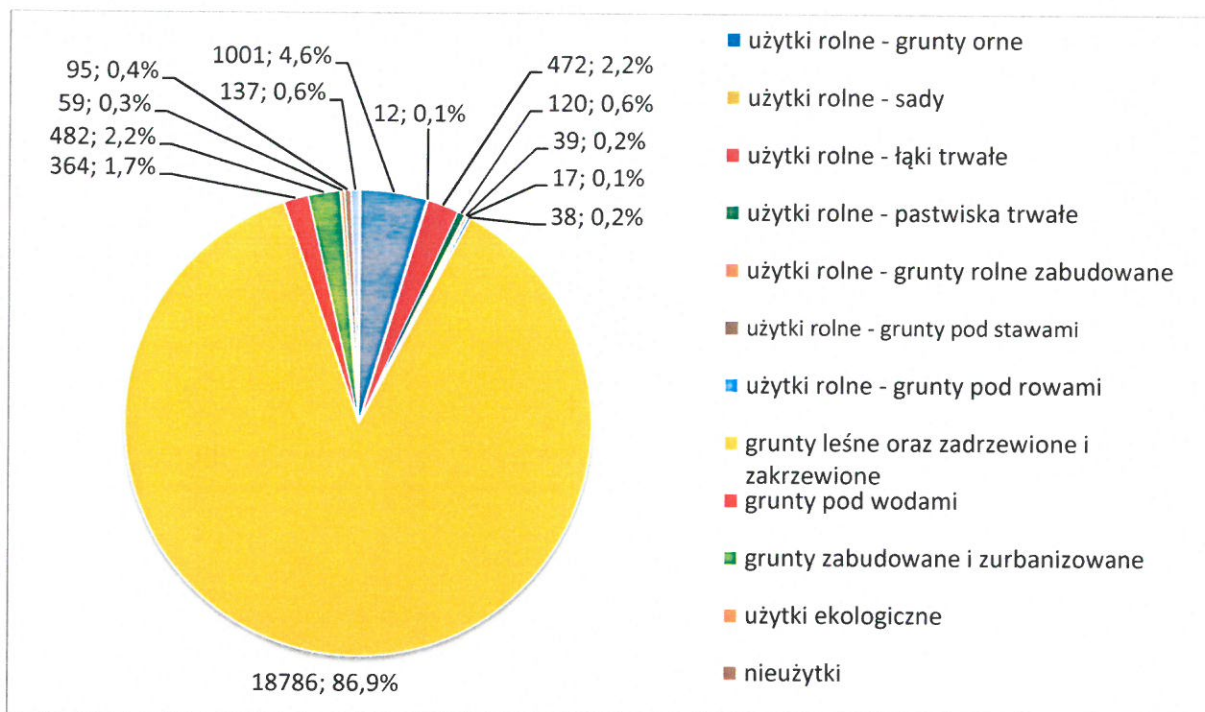
	2016 r.	2017 r.	2018 r.
liczba gospodarstw, którym przyznano dodatki mieszkaniowe	8	7	6
wartość przyznanych dodatków mieszkaniowych (w zł)	15.034	12.239	11.157
liczba gospodarstw, którym przyznano dodatki energetyczne	6	5	4
wartość przyznanych dodatków energetycznych (w zł)	1.039	825	779

Źródło danych: Urząd Gminy Wielka Nieszawka.

4. GOSPODARKA I SYTUACJA NA RYNKU PRACY

O charakterze gminy Wielka Nieszawka decydują znaczne połacie lasów oraz bezpośrednia bliskość Torunia – gmina pełni funkcje usługowo-mieszkaniowe oraz turystyczno-rekreacyjne, rozwija się gospodarka leśna i przemysł drzewny. Lasy zajmują 86,9% powierzchni gminy, użytki rolne – 7,9%, w tym grunty orne (4,6%) oraz łąki i pastwiska (2,8%). Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawia poniższy wykres.

Wykres 6. Użytki rolne, lasy i grunty leśne, pozostałe grunty i nieużytki (w ha) w gminie

Źródło danych: Główny Urząd Statystyczny.

Wśród gruntów ornych w gminie, 45% zajmują gleby słabe i bardzo słabe (klas V i VI), ok. 30% gleby średnie (klas IVa, IVb), a 25% gleby bardzo dobre i dobre (klas I, II, IIIa, IIIb).

Według danych Powszechnego Spisu Rolnego z 2010 roku w gminie funkcjonowały 122 gospodarstwa rolne, w tym 82 gospodarstwa prowadzące działalność rolniczą. Wśród gospodarstw rolnych było 8 gospodarstw małych o powierzchni do 1 ha, 47 gospodarstw o powierzchni od 1 do 5 ha, 13 gospodarstw o powierzchni od 5 do 10 ha, oraz 15 gospodarstw o powierzchni od 10 do 15 ha.

W strukturze upraw dominowały zboża (uprawą zbóż zajmowały się 32 gospodarstwa rolne spośród 46 trudniących się uprawą) i ziemniaki (12). W 27 gospodarstwach w gminie hodowano zwierzęta gospodarskie – bydło (6 gospodarstw), konie (6), trzodę chlewną (4), drób (21).

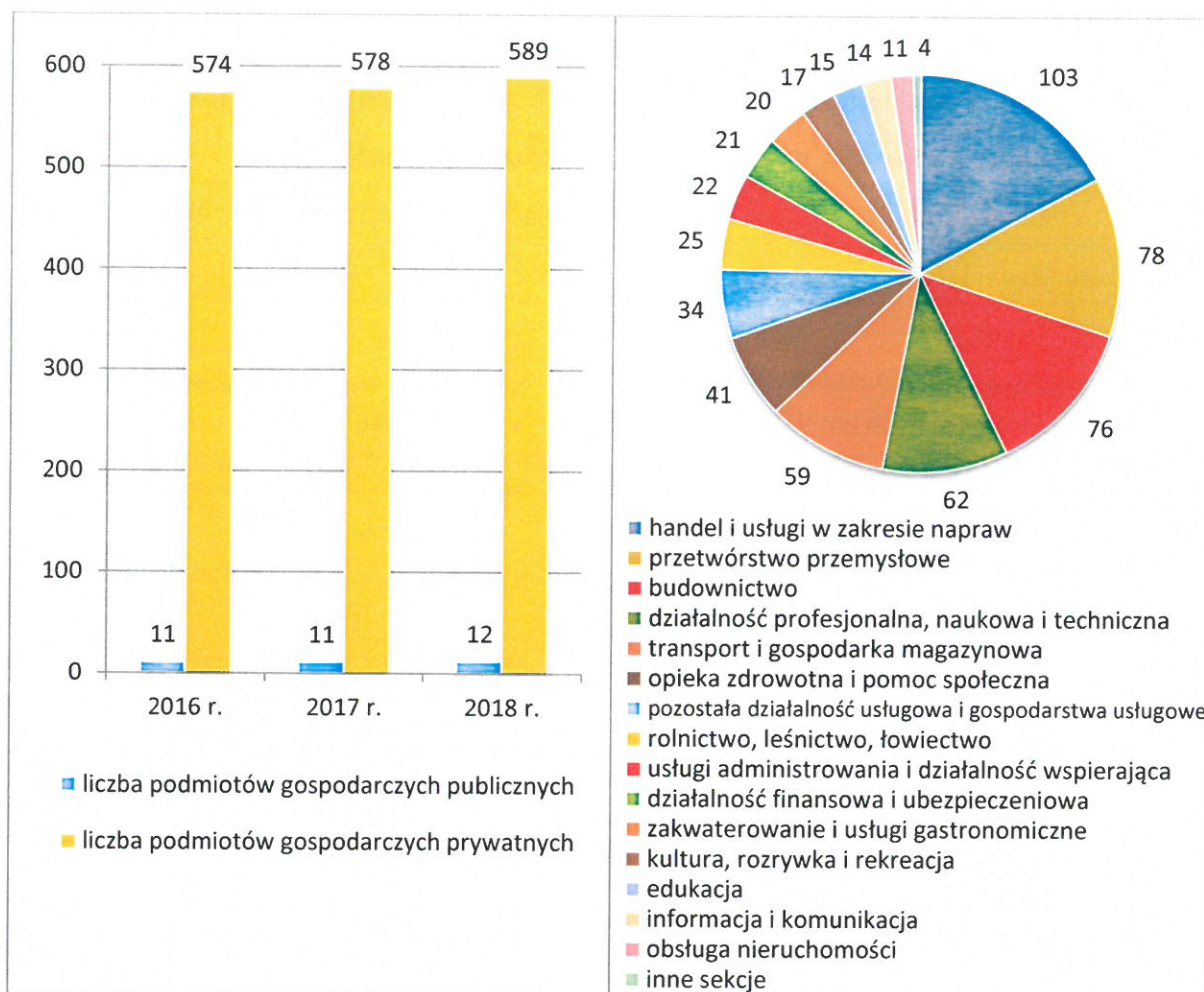
W latach 2016-2018 liczba podmiotów gospodarczych funkcjonujących w gminie zwiększała się z roku na rok (z 588 w 2016 r. do 603 w 2018 r.). Zdecydowana większość z nich znajdowała się w rękach prywatnych (574 w 2016 r., 578 w 2017 r., 589 w 2018 r.). W 2018 roku dominującymi rodzajami działalności gospodarczej prowadzonej w gminie były:

handel i usługi w zakresie napraw (103 podmioty), przetwórstwo przemysłowe (78) oraz budownictwo (76).

Dane szczegółowe na temat podmiotów gospodarczych funkcjonujących w gminie przedstawiają poniższe wykresy.

Wykres 7. Podmioty gospodarcze w gminie w latach 2016-2018

Wykres 8. Podmioty gospodarcze w gminie w poszczególnych sekcjach Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) w 2018 roku

Źródło danych: Główny Urząd Statystyczny.

Do największych pracodawców na terenie gminy należą: przedsiębiorstwo produkcji drzewnej Andrewex sp. z o.o. oraz Centrum Sportu i Rekreacji Olender. W ostatnich latach największe znaczenie w gospodarce gminy odgrywały sektory związane z transportem drogowym i robotami budowlanymi.

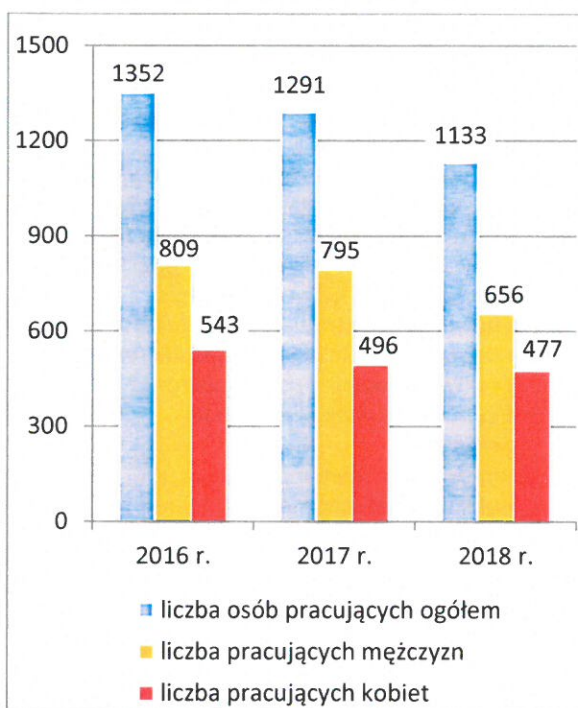
Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, w latach 2016-2018 liczba posiadających zatrudnienie mieszkańców gminy Wielka Nieszawka zmniejszała się (1.352 w 2016 r., 1.291 w 2017 r., 1.133 w 2018 r.). Ocenia się, że liczba miejsc pracy na terenie gminy jest wystarczająca. Mieszkańcy pracują także poza terenem gminy, głównie w Toruniu.

Z danych Głównego Urzędu Statystycznego wynika, że w latach 2016-2018 liczba osób bezrobotnych w gminie Wielka Nieszawka ulegała wahaniom (149 w 2016 r., 143 w 2017 r., 157 w 2018 r.). Wśród osób pozostających bez pracy większość stanowiły kobiety (87 w 2016 r., 86 w 2017 r., 92 w 2018 r.).

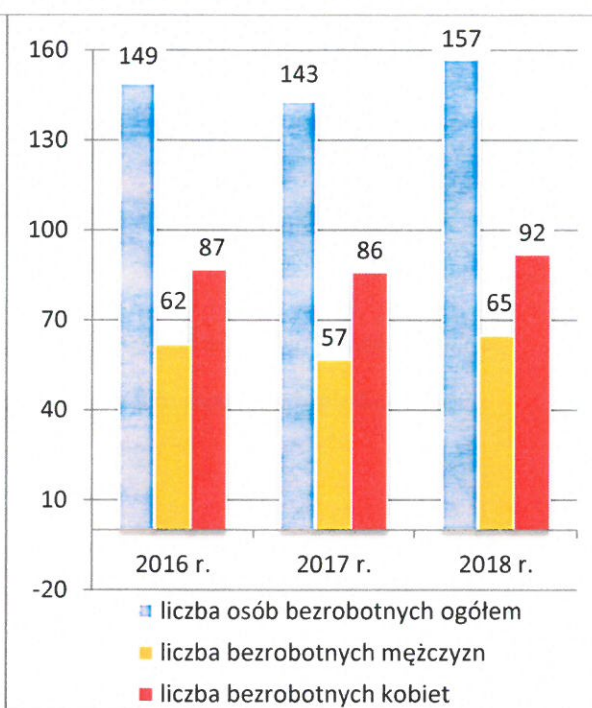
W 2018 roku udział osób bezrobotnych w ogóle mieszkańców gminy będących w wieku produkcyjnym był wyższy niż w latach poprzednich. W 2016 roku wyniósł on 4,8%, rok później zmniejszył się do 4,6%, a w 2018 roku wzrósł do 5%.

Dane szczegółowe na temat pracujących i bezrobotnych mieszkańców gminy przedstawiają poniższe wykresy.

Wykres 9. Mieszkańcy gminy posiadający zatrudnienie w latach 2016-2018*

Wykres 10. Bezrobotni w gminie według płci w latach 2016-2018

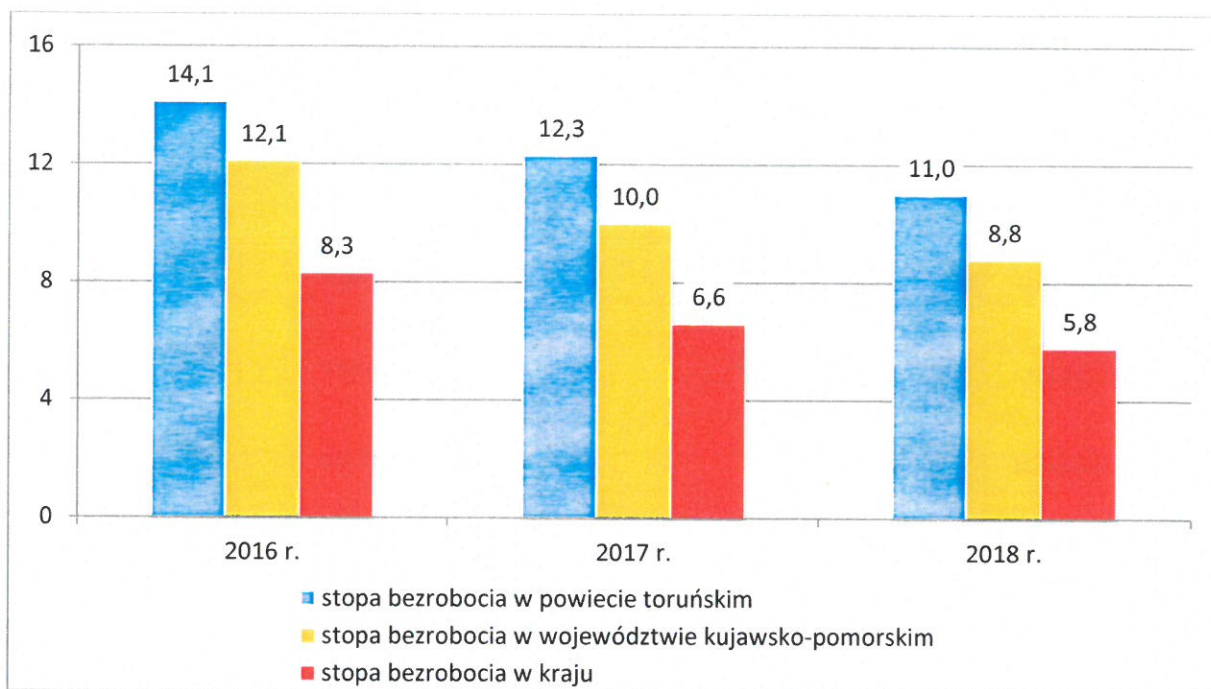

Źródło danych: Główny Urząd Statystyczny.

*bez pracujących w jednostkach budżetowych działających w zakresie obrony narodowej i bezpieczeństwa publicznego, osób pracujących w gospodarstwach indywidualnych w rolnictwie, duchownych oraz pracujących w organizacjach, fundacjach i związkach, bez podmiotów gospodarczych o liczbie pracujących do 9 osób.

W latach 2016-2018 stopa bezrobocia w powiecie toruńskim była wyższa niż w województwie kujawsko-pomorskim i znacznie wyższa niż w kraju. Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawia poniższy wykres.

Wykres 11. Stopa bezrobocia w powiecie toruńskim, w województwie kujawsko-pomorskim i w kraju w latach 2016-2018 (w %)

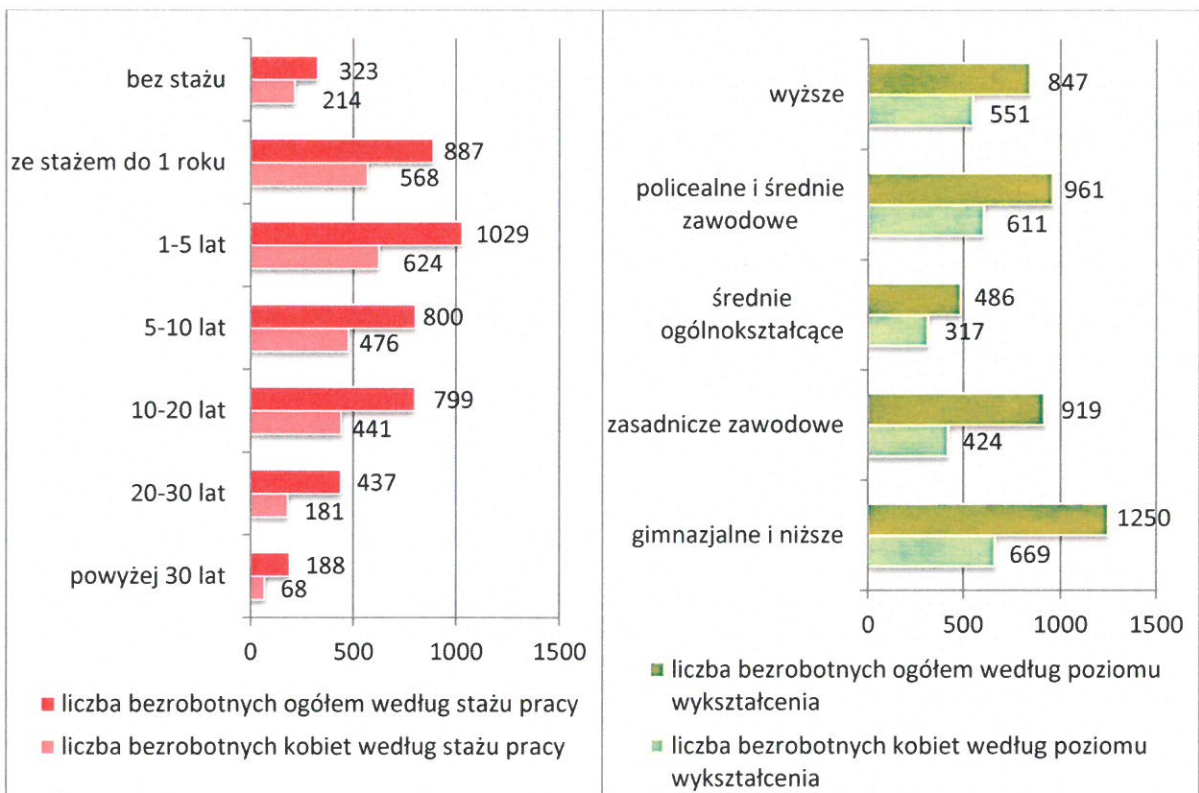
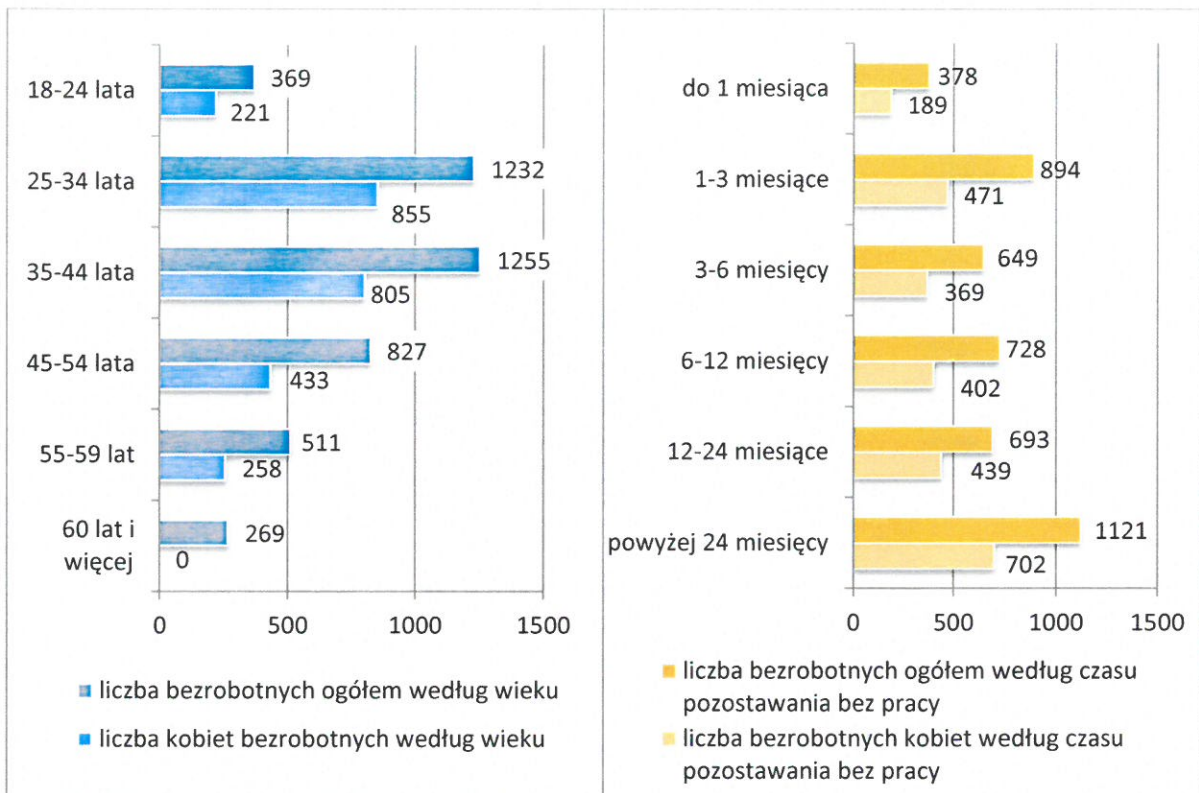

Źródło danych: Powiatowy Urząd Pracy w Toruniu.

Na koniec 2018 roku wśród osób bezrobotnych w powiecie toruńskim największe grupy stanowiły osoby w wieku 25-44 lata (łącznie 2.487 osób, w tym 1.660 kobiet), osoby pozostające bez zatrudnienia długotrwale, powyżej 12 miesięcy (w sumie 1.814 osób, w tym 1.141 kobiet), osoby ze stażem pracy od roku do 5 lat (1.029 osób, w tym 624 osoby) oraz z krótkim stażem pracy do 1 roku (887 osób, w tym 568 kobiet), a także osoby z wykształceniem gimnazjalnym i niższym (1.250 osób, w tym 669 kobiet).

Dane szczegółowe uwzględniające podział bezrobotnych w powiecie toruńskim według wieku, czasu pozostawania bez pracy, stażu pracy i poziomu wykształcenia przedstawiają poniższe wykresy.

Wykresy 12-15. Bezrobotni w powiecie toruńskim na koniec 2018 roku według wieku, czasu pozostawania bez pracy, stażu pracy oraz poziomu wykształcenia

Źródło danych: Powiatowy Urząd Pracy w Toruniu.

Rozważając położenie mieszkańców gminy pozostających bez zatrudnienia, należy zwrócić uwagę na potrzebę zwiększania kompetencji i kwalifikacji osób bezrobotnych, tak

aby skuteczniej i trafniej odpowiadały na zapotrzebowanie rynku pracy. Bardzo ważne jest wsparcie ludzi młodych, umożliwienie im podjęcia pierwszej pracy i zdobycia doświadczenia zawodowego, a także osób starszych, którym należy zapewnić dostęp do szkoleń pozwalających na zmianę i podniesienie kwalifikacji zawodowych.

5. EDUKACJA I WYCHOWANIE

W gminie Wielka Nieszawka znajdują się: 1 przedszkole oraz 2 szkoły podstawowe, w tym 1 szkoła prowadząca oddziały przedszkolne. Młodzież kontynuuje naukę głównie w Toruniu, gdzie znajdują się licea, technika i szkoły zawodowe. W gminie nie ma żłobka.

Dane szczegółowe na temat placówek oświatowych działających w gminie przedstawia poniższa tabela.

Tabela 2. Placówki oświatowe w gminie

lp.	nazwa placówki	adres placówki
1.	Przedszkole w Małej Nieszawce	ul. Kręta 4, 87-103 Toruń
2.	Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Małej Nieszawce	Mała Nieszawka, ul. Toruńska 64, 87-103 Toruń
3.	Szkoła Podstawowa im. Kornela Makuszyńskiego w Cierpicach (z oddziałami przedszkolnymi)	ul. Szkolna 9, 87-165 Cierpice

Źródło danych: Urząd Gminy Wielka Nieszawka.

W roku szkolnym 2018/2019 w szkołach podstawowych naukę pobierało w sumie 495 uczniów, w tym 4 uczniów korzystało z nauczania indywidualnego. W placówkach oświatowych zatrudnionych było łącznie 60 nauczycieli, w tym 21 nauczycieli dyplomowanych i 18 mianowanych. Szkoły zatrudniały także nauczycieli kontraktowych i stażystów.

Placówki oświatowe w gminie są wyposażone w sprzęt audiowizualny, zapewniają dostęp do sali gimnastycznej, boiska szkolnego, świetlicy, biblioteki i sprzętu komputerowego. Uczniowie w zależności od potrzeb objęci są opieką pedagoga, psychologa, logopedy i pielęgniarki, mogą również korzystać z porad doradcy zawodowego. W szkołach prowadzona jest nauka języków obcych – angielskiego i niemieckiego.

Szkoły w gminie organizują zajęcia pozalekcyjne, w tym koła zainteresowań, uczestniczą w projektach i programach służących rozwijaniu umiejętności uczniów i wyrównywaniu ich szans edukacyjnych oraz doskonaleniu nauczycieli, a także realizują programy profilaktyczne i wychowawcze. Szkoły wykonują zadania profilaktyczne zawarte w programach wychowawczych i szkolnym programie wychowawczo-profilaktycznym. Prowadzą także lekcje na temat uzależnień i działania w kierunku pedagogizacji rodziców. Uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi mogą korzystać z zajęć dydaktyczno-wyrównawczych, rewalidacyjnych, korekcyjno-kompensacyjnych i logopedycznych.

Przy szkołach podstawowych działają również drużyny harcerskie: w Małej Nieszawce – 66 Drużyna Harcerska „Niebios”, a w Cierpicach – 33 Drużyna Harcerska „Wrzosowisko” oraz Gromada Zuchowa „Pajęczki”, które aktywnie uczestniczą w życiu szkoły i gminy.

6. KULTURA, SPORT I REKREACJA

Głównymi instytucjami prowadzącymi działalność kulturalną w gminie Wielka Nieszawka są Gminne Centrum Kultury w Małej Nieszawce oraz Gminna Biblioteka Publiczna w Małej Nieszawce. Podstawowym zadaniem Gminnego Centrum Kultury jest prowadzenie działalności rozwijającej i zaspokajającej potrzeby kulturalne i społeczne mieszkańców oraz upowszechnianie i promocja kultury. Placówka zajmuje się w szczególności tworzeniem i upowszechnianiem różnych dziedzin kultury oraz sztuki profesjonalnej i amatorskiej oraz organizowaniem i koordynowaniem imprez kulturalnych.

W GCK odbywają się m.in. zajęcia językowe dla dzieci i dorosłych, zajęcia teatralne i muzyczne, działają kluby – robótek ręcznych, gier planszowych, brydżowy; swoją siedzibę ma pracownia komputerowa, odbywają się spotkania teatralne amatorskiego teatru „Humoreska” i próby zespołów senioralnych – „Wspomnienie” i „Appassionata” oraz zespołów dla dzieci i młodzieży - „Gamma” i „Puls”.

Biblioteka służy rozwijaniu i zaspokajaniu potrzeb oświatowych, kulturalnych, informacyjnych i czytelniczych mieszkańców gminy oraz uczestniczy w upowszechnianiu wiedzy i kultury. Do zadań placówki należy w szczególności gromadzenie, opracowywanie, przechowywanie i ochrona materiałów bibliotecznych, udostępnianie zbiorów na miejscu

i wypożyczanie na zewnątrz, prowadzenie wypożyczeń międzybibliotecznych z uwzględnieniem szczególnych potrzeb dzieci i młodzieży oraz osób niepełnosprawnych.

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, w 2017 roku księgozbiór biblioteczny liczył 16.440 woluminów, liczba czytelników wyniosła 465, a liczba wypożyczeń księgozbioru na zewnątrz – 6.341 woluminów. Placówka umożliwia czytelnikom korzystanie z komputerów z dostępem do sieci Internet. Obok podstawowej działalności Biblioteka aktywnie włącza się w organizację imprez okolicznościowych, konkursów i spotkań, prowadzi warsztaty i lekcje biblioteczne, promuje czytelnictwo. Placówka zatrudnia 2 etatowych pracowników.

Poniższa tabela zawiera wykaz placówek kulturalnych funkcjonujących w gminie.

Tabela 3. Placówki kulturalne w gminie

lp.	nazwa placówki	adres placówki
1.	Gminne Centrum Kultury w Małej Nieszawce	Mała Nieszawka, ul. Leśna 1, 87-103 Toruń
2.	Gminna Biblioteka Publiczna w Małej Nieszawce	Mała Nieszawka, ul. Leśna 1, 87-103 Toruń.

Źródło danych: Urząd Gminy Wielka Nieszawka.

Gmina Wielka Nieszawka posiada różnorodny kalendarz imprez – kulturalnych, rozrywkowych i sportowo-rekreacyjnych. Ich organizacją zajmuje się głównie Gminne Centrum Kultury, które rozpoczęło działalność 1 marca 2018 roku. Do najważniejszych imprez zorganizowanych w gminie w 2018 roku należały m.in.: Festyn Rodzinny, Gminny Festiwal Piosenki Dziecięcej i Młodzieżowej „Muzyka bez granic”, Przegląd Twórczości Artystycznej Klubów Seniora „Po ten kwiat paproci”, Koncert dla Niepodległej, Kiermasz Wielkanocny, a także imprezy okolicznościowe – Dzień Kobiet, Mikołajki.

Upowszechnianiu kultury fizycznej, sportu i rekreacji w gminie służy dostępna na jej terenie infrastruktura sportowo-rekreacyjna. Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawia poniższa tabela.

Tabela 4. Obiekty sportowo-rekreacyjne w gminie

lp.	nazwa obiektu	adres obiektu
1.	Kompleks sportowy Orlik w Małej Nieszawce	ul. Leśna 1, 87-103 Toruń
2.	Centrum Aktywności Fizycznej i Integracji w Małej Nieszawce	ul. Leśna 1, 87-103 Toruń
3.	Boisko szkolne w Cierpicach	ul. Szkolna 9, 87-165 Cierpice
4.	Aquapark w Centrum Sportu i Rekreacji „Olender” w Wielkiej Nieszawce	ul. Toruńska 34/40, 87-165 Cierpice
5.	Siłownia zewnętrzna przy Centrum Sportu i Rekreacji „Olender” w Wielkiej Nieszawce	ul. Toruńska 34/40, 87-165 Cierpice
6.	Plac zabaw drewniany w Cierpicach	87-165 Cierpice
7.	Plac zabaw metalowy w Cierpicach	ul. Szkolna, 87-165 Cierpice
8.	Siłownia zewnętrzna w Cierpicach	ul. Długa, 87-165 Cierpice
9.	Plac zabaw w Cierpicach	ul. Długa, 87-165 Cierpice
10.	Plac zabaw w Cierpicach S.M. Stokrotka	ul. Sosnowa, 87-165 Cierpice
11.	Plac zabaw w Wielkiej Nieszawce	ul. Zielona, 87-103 Toruń
12.	Plac zabaw w Małej Nieszawce	ul. Topolowa, 87-103 Toruń

Źródło danych: Urząd Gminy Wielka Nieszawka.

W gminie odbywają się imprezy sportowo-rekreacyjne; wśród ważniejszych wymienić należy Mistrzostwa Województwa Kujawsko-Pomorskiego w kolarstwie przełajowym, Bieg Wałem Wiślanym oraz wyścigi kolarskie dla dzieci i młodzieży.

Gmina Wielka Nieszawka z powodzeniem łączy walory turystyczne, rekreacyjne i kulturalne, a w powiązaniu z atrakcyjnym położeniem, bogactwem zasobów przyrodniczych stanowi liczący się teren rozwoju przemysłu „czasu wolnego”. Przez teren gminy przebiegają turystyczne szlaki piesze i rowerowe. W gminie funkcjonuje dobrze rozwinięta baza turystyczna, są hotele, zajazdy, gospodarstwa agroturystyczne, także pola biwakowe, oferujące różne możliwości spędzania czasu, m.in. jazdę konną, zawody strzeleckie, wędkarstwo. Jedną z największych atrakcji turystycznych gminy jest Centrum Sportu i Rekreacji „Olender”, którego właścicielem jest Gmina Wielka Nieszawka. Kompleks powstał w 2011 roku, a w jego skład wchodzi: Aquapark – największy w regionie kompleks wodny, hotel posiadający 30 kompleksowo wyposażonych pokoi, sala konferencyjna, restauracja

„Tulipanowa” specjalizująca się również w organizacji imprez okolicznościowych, kawiarnia, centrum odnowy biologicznej, studio fitness, kręgielnia z klubem „Holenderskie chodaki” oraz strzelnica sportowo-bojowa (jedna z najnowocześniejszych w Polsce).

7. ZDROWIE I PROBLEM NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

W gminie Wielka Nieszawka funkcjonuje 1 zakład opieki zdrowotnej, prowadzona jest 1 prywatna praktyka lekarska i działają 2 punkty apteczne. Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawia poniższa tabela.

Tabela 5. Zakłady opieki zdrowotnej, prywatne praktyki lekarskie i apteki w gminie

lp.	nazwa podmiotu	adres podmiotu
1.	Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Gminny Ośrodek Zdrowia w Wielkiej Nieszawce	Wielka Nieszawka, ul. Toruńska 18, 87-165 Cierpice
2.	Prywatny Gabinet Stomatologiczny w Małej Nieszawce – Monika Perczak	Mała Nieszawka, ul. Toruńska 154, 87-103 Toruń 5
3.	Punkt Apteczny „Zdrówko 1” w Małej Nieszawce	Mała Nieszawka, ul. Toruńska 112, 87-103 Toruń 5
4.	Punkt Apteczny „Pod łabędziem” w Wielkiej Nieszawce	Wielka Nieszawka, ul. Toruńska 14, 87-165 Cierpice

Źródło danych: Urząd Gminy Wielka Nieszawka.

W ramach Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Gminnego Ośrodka Zdrowia w Wielkiej Nieszawce działają: poradnia lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, poradnia lekarza podstawowej opieki zdrowotnej dla dzieci, poradnia stomatologiczna, gabinet zabiegowy, gabinet położnej i pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej oraz gabinet profilaktyki zdrowotnej i pomocy przedlekarskiej dla dzieci.

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, w latach 2016-2018 liczba porad udzielonych w gminie w ramach podstawowej i ambulatoryjnej opieki zdrowotnej zwiększała się z roku na rok (14.995 w 2016 r., 15.210 w 2017 r., 15.337 w 2018 r.).

Specjalistyczne świadczenia zdrowotne, świadczenia zdrowotne w warunkach zamkniętych oraz nocną i świąteczną opiekę lekarską i pielęgniarską dla mieszkańców gminy realizują placówki znajdujące się poza gminą, w Toruniu. Są to: Rudak-Med. Specjalistyczna Przychodnia Medycyny Rodzinnej (ul. Podgórska 24, 87-100 Toruń), Specjalistyczna Przychodnia Medycyny Rodzinnej (ul. Przesmyk 2, 87-100 Toruń), Miejska Przychodnia

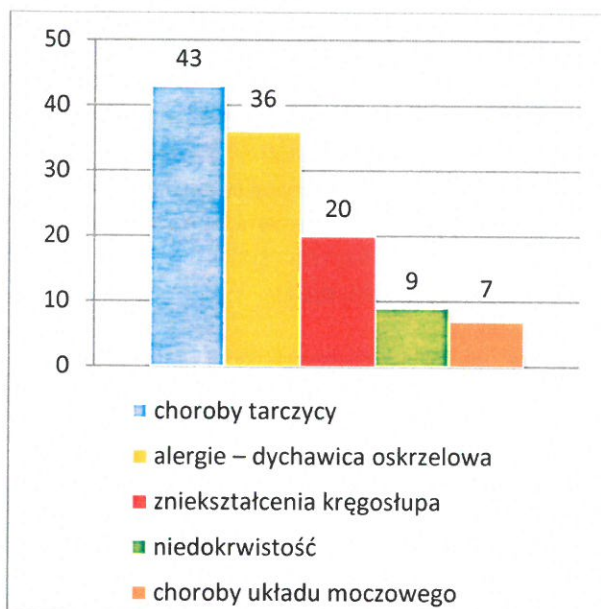
Specjalistyczna (ul. Uniwersytecka 17, 87-120 Toruń), Centrum Medyczne „OLK-MED” Sp. z o.o. (plac 18 Stycznia, 87-100 Toruń), Specjalistyczny Szpital Miejski (ul. Batorego 17/19, 87-100 Toruń), Wojewódzki Szpital Zespolony im. L. Rydygiera (ul. Świętego Józefa 53-59, 87-100 Toruń) oraz Zespół Specjalistycznych Poradni dla Dzieci i Dorosłych (ul. Konstytucji 3 Maja 40, 87-100 Toruń).

Informacji na temat stanu zdrowia mieszkańców gminy dostarczają dane przekazane przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Gminny Ośrodek Zdrowia w Wielkiej Nieszawce. Wynika z nich, że w 2018 roku z powodu chorób przewlekłych pod opieką czynną lekarzy podstawowej opieki zdrowotnej pozostawało 117 dzieci i młodzieży oraz 1.996 osób dorosłych. Najczęściej stwierdzanymi u osób w wieku przedprodukcyjnym schorzeniami były: choroby tarczycy (43 osoby), alergie – dychawica oskrzelowa (36), zniekształcenia kręgosłupa (20), niedokrwistość (9), choroby układu moczowego (7), otyłość, wady rozwojowe układu krążenia (po 6) i choroba nadciśnieniowa (5). Z kolei u osób dorosłych najczęściej odnotowywano choroby układu mięśniowo-kostnego i tkanki łącznej (1.232 osoby), choroby układu krążenia (1.021), przewlekłe choroby układu trawiennego (767), choroby obwodowego układu nerwowego (646), przewlekły nieżyt oskrzeli – dychawicę oskrzelową (359), choroby tarczycy (305), cukrzycę (261), nowotwory (150) oraz niedokrwistość (129).

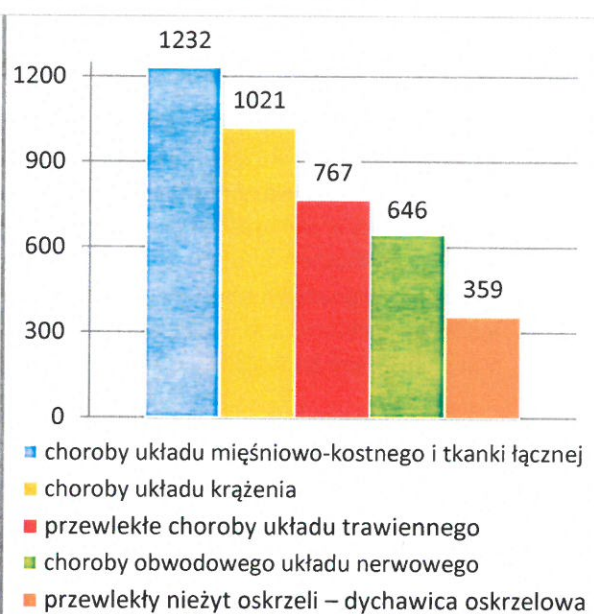
Na koniec 2018 roku łączna liczba osób zadeklarowanych do lekarzy podstawowej opieki zdrowotnej w ww. placówce wynosiła 3.158, w tym 489 dzieci i 2.669 osób dorosłych.

Dane szczegółowe na temat schorzeń najczęściej stwierdzanych u dzieci i młodzieży oraz osób dorosłych przedstawiają poniższe wykresy.

Wykres 16. Schorzenia najczęściej stwierdzone u dzieci i młodzieży w 2018 roku

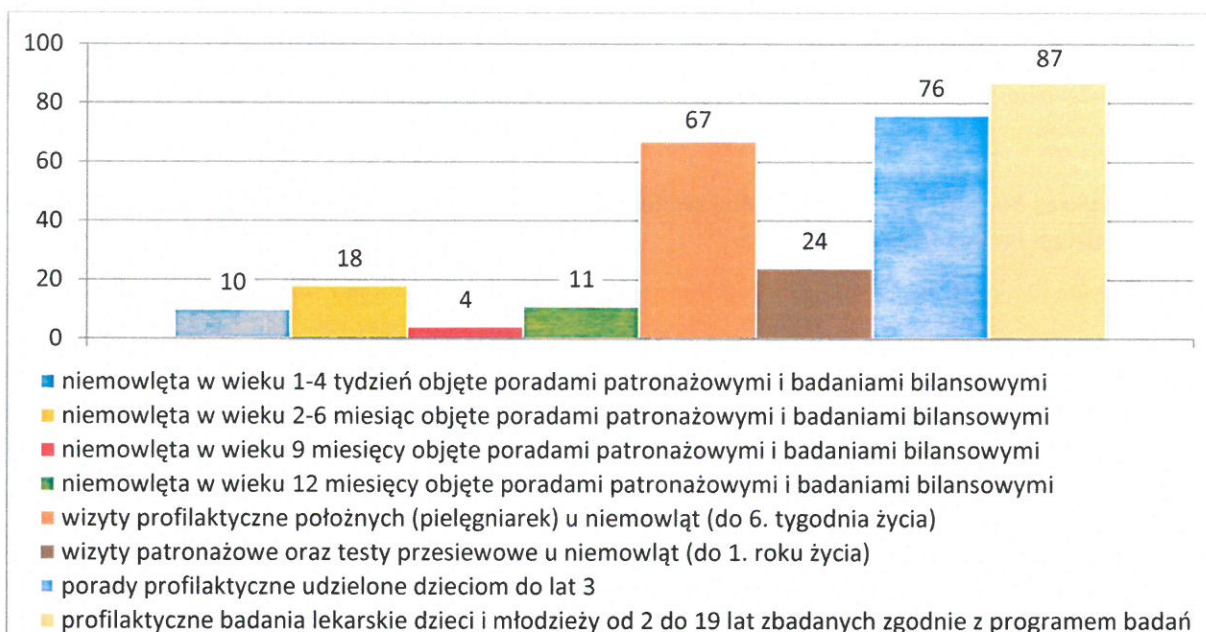
Wykres 17. Schorzenia najczęściej stwierdzone u osób dorosłych w 2018 roku

Źródło danych: Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Gminny Ośrodek Zdrowia w Wielkiej Nieszawce.

W 2018 roku Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Gminny Ośrodek Zdrowia w Wielkiej Nieszawce sprawował także opiekę profilaktyczną nad matką i dzieckiem. Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawia poniższy wykres.

Wykres 18. Opieka profilaktyczna nad matką i dzieckiem w 2018 roku

Źródło danych: Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Gminny Ośrodek Zdrowia w Wielkiej Nieszawce.

W 2018 roku poradom patronażowym i badaniom bilansowym (w tym przesiewowym) poddano 10 niemowląt od 1 do 4 tygodnia życia, 18 niemowląt od 2 do 6 miesiąca, 4 niemowląt w wieku 9 miesięcy oraz 11 niemowląt w wieku 12 miesięcy. Liczba wizyt profilaktycznych położnych (pielęgniarek) u niemowląt do 6. tygodnia życia oraz liczba wizyt patronażowych pielęgniarek i testów przesiewowych u niemowląt do 1. roku życia wyniosła odpowiednio 67 i 24. Z porad profilaktycznych korzystały również dzieci do lat 3 (udzielono 76 takich porad), natomiast profilaktycznym badaniom lekarskim poddano 87 dzieci i młodzieży w wieku od 2 do 19 lat.

Schorzeniami najczęściej stwierdzanymi u dorosłej populacji są choroby układu krążenia. Obok schorzeń narządów ruchu i neurologicznych należą one do najczęstszych przyczyn niepełnosprawności, która oznacza trwałą lub okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w szczególności powodującą niezdolność do pracy. Relatywnie rzadziej o obniżonej sprawności w codziennym życiu decydują uszkodzenia narządu wzroku i słuchu, choroba psychiczna oraz upośledzenie umysłowe.

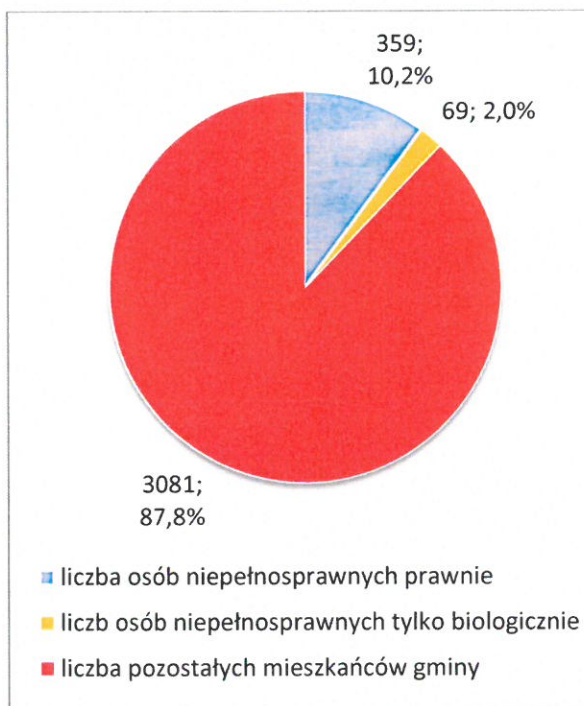
Mimo upływu ponad dziesięciu lat, jedynym, pełnym źródłem informacji, które na szczeblu gminnym pozwala ustalić liczbę osób niepełnosprawnych oraz dokonać ich charakterystyki są dane Narodowego Spisu Powszechnego z 2002 roku. Wyniki ostatniego,

przeprowadzonego w 2011 roku Spisu nie zostały bowiem szczegółowo opracowane na szczeblu gminnym.

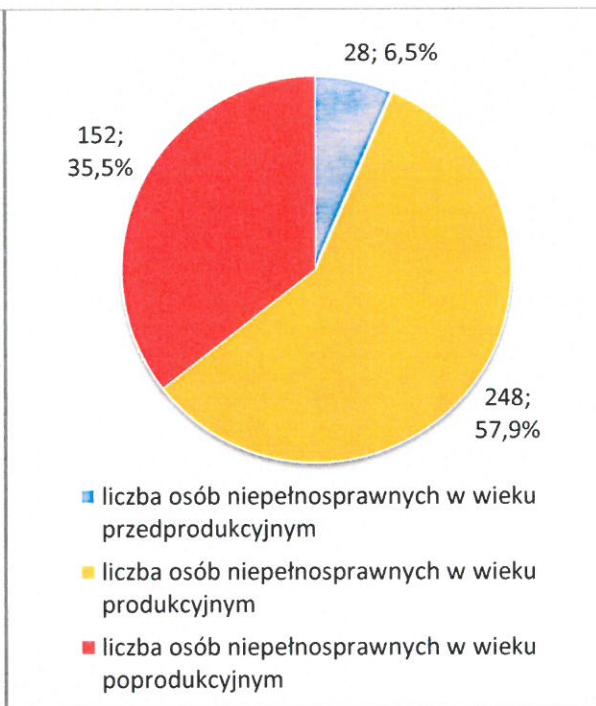
W 2002 roku w gminie Wielka Nieszawka mieszkało 428 osób niepełnosprawnych, w tym 208 mężczyzn i 220 kobiet. Wśród nich większość stanowiły osoby niepełnosprawne prawnie (359 osób, tj. 83,9%), czyli takie, które w czasie badania posiadały aktualne orzeczenie ustalające niezdolność do pracy, stopień niepełnosprawności, celowość przekwalifikowania lub inwalidztwo (osoby w wieku 16 lat i więcej) lub dysponowały uprawnieniem do pobierania zasiłku pielęgnacyjnego (dzieci poniżej 16 roku życia). Osoby niepełnosprawne tylko biologicznie, czyli takie, które nie posiadały orzeczenia, ale miały (odczuwały) całkowicie lub poważnie ograniczoną zdolność do wykonywania czynności podstawowych, stanowiły grupę 69 osób (16,1%).

Udział osób dotkniętych niepełnosprawnością w ogóle mieszkańców gminy wynosił 12,2%, a w ich strukturze wiekowej dominowały osoby w wieku produkcyjnym (248 osób, tj. 57,9%) i poprodukcyjnym (152 osoby, tj. 35,5%). Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawiają poniższe wykresy.

Wykres 19. Osoby niepełnosprawne w ogóle mieszkańców gminy w 2002 roku

Wykres 20. Struktura wiekowa osób niepełnosprawnych w gminie w 2002 roku

Źródło danych: Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2002.

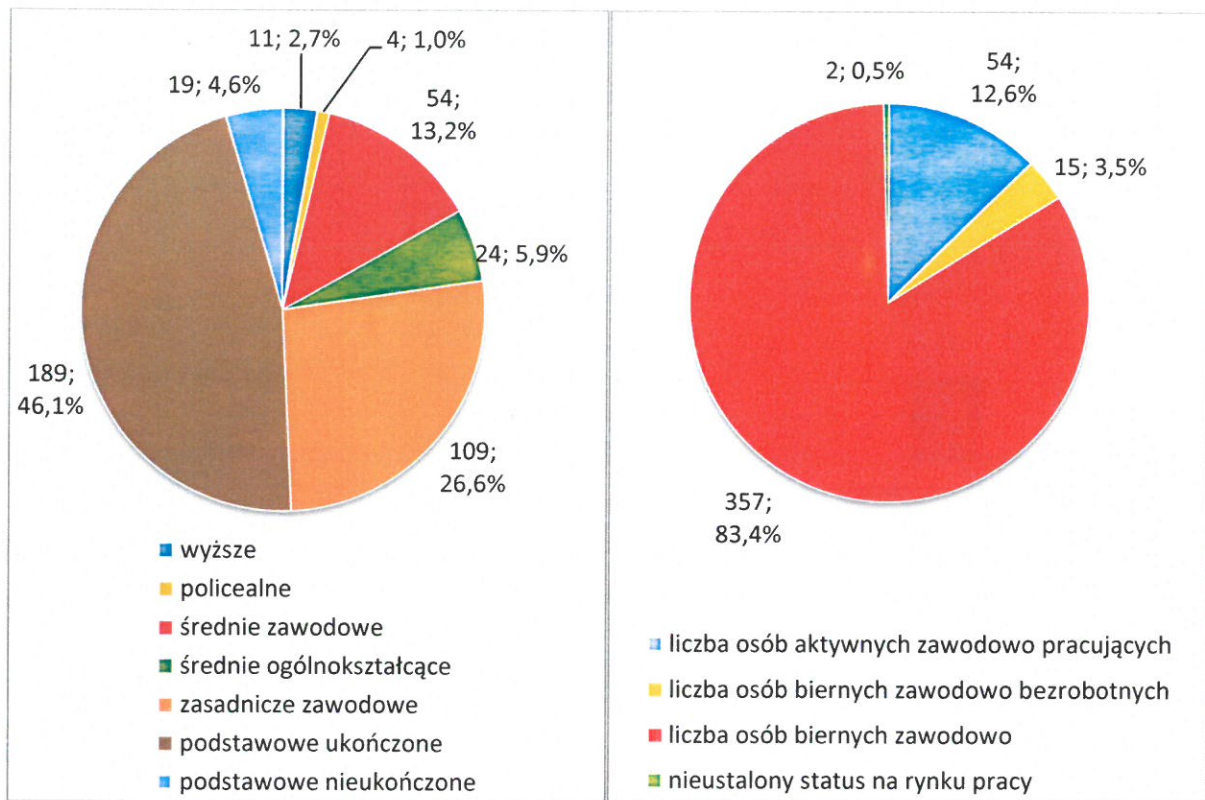
Osoby niepełnosprawne będące w wieku produkcyjnym stanowiły 11,2% ogółu ludności gminy będącej w tej ekonomicznej grupie wieku w 2002 roku. Większy był udział osób dotkniętych niepełnosprawnością w gronie osób w wieku poprodukcyjnym, wynosił on bowiem 37,3%.

Na poziom uczestnictwa osób niepełnosprawnych w życiu społecznym i zawodowym ma wpływ nie tylko rodzaj i stopień niepełnosprawności czy wiek, ale również posiadane wykształcenie, a co za tym idzie przygotowanie zawodowe. W 2002 roku wśród mieszkańców gminy w wieku 13 lat i więcej dotkniętych niepełnosprawnością największą grupę stanowiły osoby z wykształceniem podstawowym ukończonym (189 osób). Niski poziom wykształcenia w znaczący sposób utrudniał osobom niepełnosprawnym znalezienie i utrzymanie zatrudnienia. Potwierdzają to dane dotyczące poziomu ich aktywności zawodowej, z których wynika, że zdecydowana większość osób dotkniętych niepełnosprawnością była bierna zawodowo (357 osób, tj. 83,4%).

Dane szczegółowe na temat poziomu wykształcenia osób niepełnosprawnych z gminy oraz ich aktywności ekonomicznej przedstawiają poniższe wykresy.

Wykres 21. Osoby niepełnosprawne w wieku 13 lat i więcej w gminie według poziomu wykształcenia w 2002 roku

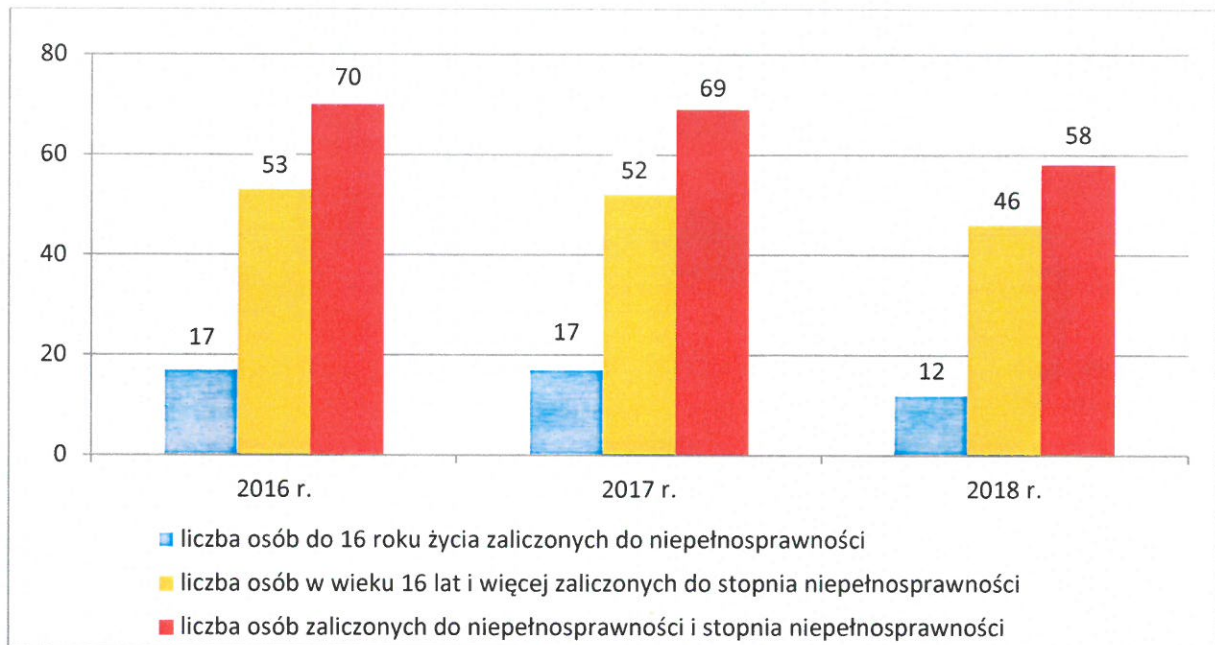
Wykres 22. Osoby niepełnosprawne w gminie według aktywności ekonomicznej w 2002 roku

Źródło danych: Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2002.

Orzecznictwem o niepełnosprawności w odniesieniu do mieszkańców gminy Wielka Nieszawka zajmuje się Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Toruniu. Według jego danych, w 2018 roku liczba osób do 16 roku życia zaliczonych do niepełnosprawności była niższa niż w latach 2016-2017 (po 17 w latach 2016-2017, 12 w 2018 r.), a liczba osób w wieku 16 lat i więcej zaliczonych do stopnia niepełnosprawności zmniejszała się z roku na rok (53 w 2016 r., 52 w 2017 r., 46 w 2018 r.). Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawia poniższy wykres.

Wykres 23. Mieszkańcy gminy zaliczeni przez PZON w Toruniu do osób niepełnosprawnych i stopnia niepełnosprawności w latach 2016-2018

Źródło danych: Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Toruniu.

8. UZALEŻNIENIA I PRZEMOC W RODZINIE

Alkoholizm, narkomania i przemoc w rodzinie są problemami społecznymi, które powodują szkody we wszystkich sferach życia człowieka. Wpływają negatywnie na poczucie bezpieczeństwa społecznego, ogólny stan zdrowia, relacje rodzinne i międzyludzkie, a także zdolność do konkurencji na rynku pracy.

Wśród przyczyn popadania w alkoholizm zasadniczą rolę odgrywają uwarunkowania społeczne, nieprawidłowe wzorce rodzinne, brak celów życiowych i utrata zatrudnienia. Szerzeniu się narkomanii sprzyjają natomiast coraz większa powszechność i dostępność środków odurzających, panująca moda na ich zażywanie, chęć poszukiwania nowych wrażeń i doznań oraz traktowanie narkotyków jako środków umożliwiających ucieczkę od trudności życia codziennego, rozładowanie stresu i konfliktów. Przemoc w rodzinie jest z kolei problemem mającym często swoje źródło w uzależnieniach i ubóstwie. Jej ofiarami są niejednokrotnie osoby słabe fizycznie, psychicznie, o niskim poczuciu własnej wartości, zależne od sprawcy. Na ogół są to kobiety i dzieci, rzadziej osoby niepełnosprawne, starsze i chore.

Trudno jest ustalić liczbę osób zmagających się z problemami alkoholowymi, które niejednokrotnie są przyczyną wystąpienia przemocy w rodzinie. Dane szacunkowe w tym

zakresie przygotowała Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Zawiera je poniższa tabela.

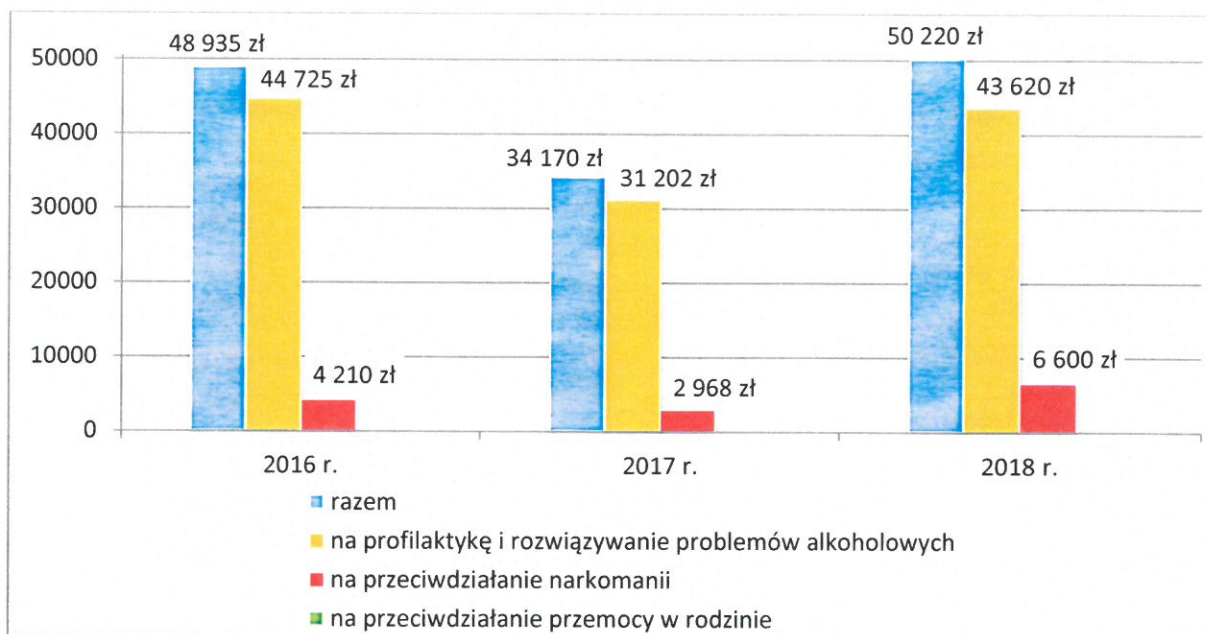
Tabela 6. Populacje osób, u których występują różne kategorie problemów alkoholowych

		w Polsce	w 100-tys. mieście	w 25-tys. mieście	w 10-tys. gminie
liczba osób uzależnionych od alkoholu	ok. 2% populacji	ok. 800 tys.	ok. 2.000 osób	ok. 500 osób	ok. 200 osób
dorośli żyjący w otoczeniu alkoholika (współmałżonkowie, rodzice)	ok. 4% populacji	ok. 1,5 mln	ok. 4.000 osób	ok. 1.000 osób	ok. 400 osób
dzieci wychowujące się w rodzinach alkoholików	ok. 4% populacji	ok. 1,5 mln	ok. 4.000 osób	ok. 1.000 osób	ok. 400 osób
osoby pijące szkodliwie	5-7% populacji	2-2,5 mln	5.000-7.000 osób	1.250-1.750 osób	ok. 500-700 osób
ofiary przemocy domowej w rodzinach z problemem alkoholowym	2/3 osób dorosłych oraz 2/3 dzieci z tych rodzin	razem ok. 2 mln osób: dorosłych i dzieci	ok. 5.300 osób: dorosłych i dzieci	ok. 1.330 osób: dorosłych i dzieci	ok. 530 osób: dorosłych i dzieci

Źródło danych szacunkowych: Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Prowadzenie działań w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień i przemocy w rodzinie oraz integracji społecznej osób nimi dotkniętych należy do zadań własnych gminy. Działania te podejmowane są w oparciu o gminne programy profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii i przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie oraz przy wykorzystaniu zaplanowanych w ich ramach środków finansowych.

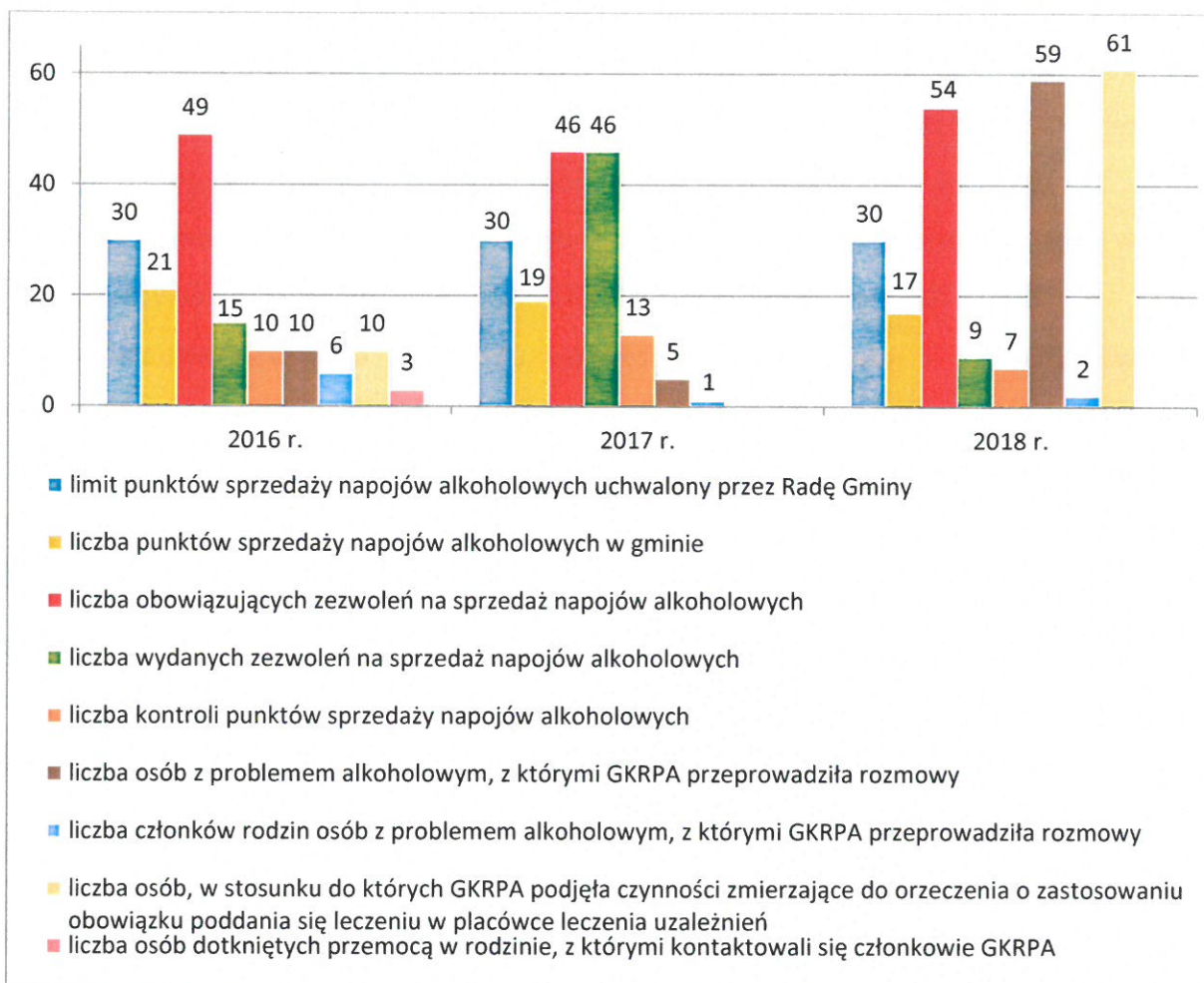
Poniższy wykres przedstawia wysokość środków finansowych wydatkowanych na profilaktykę i rozwiązywanie problemów alkoholowych oraz przeciwdziałanie narkomanii i przemocy w rodzinie w gminie Wielka Nieszawka w latach 2016-2018.

Wykres 24. Środki finansowe wydatkowane na profilaktykę i rozwiązywanie problemów uzależnień i przemocy w rodzinie w gminie w latach 2016-2018

Źródło danych: Urząd Gminy Wielka Nieszawka.

W latach 2016-2018 wysokość środków finansowych wydatkowanych w gminie na profilaktykę i rozwiązywanie problemów alkoholowych oraz przeciwdziałanie narkomanii była wyższa ulegała wahaniom (48.935 zł w 2016 r., 34.170 zł w 2017 r., 50.220 zł w 2018 r.). W analizowanym okresie w budżecie nie uwzględniono osobnych środków finansowych na przemocy w rodzinie

Poniższy wykres przedstawia wybrane dane na temat rynku napojów alkoholowych w gminie Wielka Nieszawka, a także aktywności Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, która zajmuje się inicjowaniem działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracją społeczną osób uzależnionych od alkoholu. W ramach swoich zadań podejmuje ona m.in. czynności zmierzające do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego.

Wykres 25. Wybrane dane dotyczące rynku napojów alkoholowych w gminie oraz działalności GKRPA w latach 2016-2018

Źródło danych: Urząd Gminy Wielka Nieszawka.

W latach 2016-2018 uchwalony przez Radę Gminy limit punktów sprzedaży napojów alkoholowych w gminie był na tym samym poziomie (po 30), a ich liczba zmniejszała się z roku na rok (z 21 w 2016 r. do 17 w 2018 r.), a liczba obowiązujących i wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych ulegała wahaniom (odpowiednio 49 i 15 w 2016 r., 46 i 46 w 2017 r., 54 i 9 w 2018 r.). Warto dodać, że w analizowanym okresie nie wydano żadnej decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

W 2018 roku liczba osób z problemem alkoholowym, z którymi GKRPA przeprowadziła rozmowy, była znacznie wyższa niż w latach 2016-2017 (10 w 2016 r., 5 w 2017 r., 59 w 2018 r.), a liczba członków rodzin osób z problemem alkoholowym, z którymi GKRPA przeprowadziła rozmowy, była niewielka (6 w 2016 r., 1 w 2017 r., 2 w 2018 r.).

W 2016 i 2018 roku GKRPA podejmowała również czynności zmierzające do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej obowiązku poddania się leczeniu w placówce leczenia uzależnień (wobec odpowiednio 10 i 61 osób), nie występowała jednak w tej sprawie do sądu.

W 2016 roku członkowie GKRPA kontaktowali się z 1 osobą doznającą przemocy w rodzinie, 1 osobą stosującą przemoc w rodzinie oraz 1 świadkiem przemocy w rodzinie.

Obok Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych istotną rolę w profilaktyce i rozwiązywaniu problemów uzależnień oraz przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie na terenie gminy odgrywają: w Wielkiej Nieszawce – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej i Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, w Małej Nieszawce – Punkt Konsultacyjny i Klub Anonimowych Alkoholików (AA), w Toruniu – Wojewódzki Ośrodek Terapii Uzależnień i Współuzależnienia i działający w jego ramach Oddział Odwykowy Całodobowy w Czerniewicach, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, Komenda Powiatowa Policji i Komisariat Policji.

Dane szczegółowe na ich temat podmiotów mogących wspierać mieszkańców gminy dotkniętych problemami uzależnień i przemocy przedstawia poniższa tabela.

Tabela 7. Podmioty mogące wspierać mieszkańców gminy dotkniętych problemami uzależnień i przemocy w rodzinie

nazwa jednostki	adres jednostki
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Małej Nieszawce	Mała Nieszawka, ul. Leśna 1, 87-100 Toruń
Punkt Konsultacyjny w Małej Nieszawce	Mała Nieszawka, ul. Leśna 1, 87-100 Toruń
Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wielkiej Nieszawce	ul. Toruńska 14, 87-165 Cierpice
Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	ul. Toruńska 14, 87-165 Cierpice
Klub Anonimowych Alkoholików (AA) w Małej Nieszawce	Mała Nieszawka, ul. Leśna 1, 87-100 Toruń
Wojewódzki Ośrodek Terapii Uzależnień i Współuzależnienia w Toruniu	ul. Szosa Bydgoska 1, 87-100 Toruń
Wojewódzki Ośrodek Terapii Uzależnień i Współuzależnienia w Toruniu – Oddział Odwykowy Całodobowy w Czerniewicach	ul. Włocławska 233-235, 87-100 Toruń
Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Toruniu	ul. Towarowa 4/6, 87-100 Toruń

Komisariat Policji Toruń-Podgórz	ul. Poznańska 127/129, 87-100 Toruń
Komenda Miejska Policji w Toruniu	ul. Grudziądzka 17, 87-100 Toruń

Źródło danych: Urząd Gminy Wielka Nieszawka.

W Punkcie Konsultacyjnym w Małej Nieszawce usługi świadczy instruktor terapii uzależnień. W latach 2016-2018 w Punkcie udzielono pomocy odpowiednio 11, 7 i 59 osobom z problemem alkoholowym oraz odpowiednio 2, 5 i 2 dorosłym członkom rodziny osoby z problemem alkoholowym.

Z danych Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wielkiej Nieszawce wynika, że w latach 2018 roku liczba rodzin i osób w rodzinach objętych wsparciem z powodu alkoholizmu była niższa niż w latach 2016-2017 (8 rodzin liczących 25 osób w 2016 r., 9 rodzin liczących 22 osoby w 2017 r., 6 rodzin liczących 17 osób w 2018 r.). Jednocześnie Ośrodek w 2016 roku udzielił wsparcia 1 osobie, a w 2017 roku 2 osobom w 1 rodzinie zmagającym się z problemem przemocy. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wielkiej Nieszawce zapewniał również obsługę organizacyjno-techniczną Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, do którego w latach 2016-2018 wpłynęło odpowiednio 3, 11 i 5 Niebieskich Kart dotyczących występowania zjawiska przemocy w rodzinie.

Funkcjonujący w gminie Klub Anonimowych Alkoholików (AA), współpracując z GKRPA i terapeutą z Punktu Konsultacyjnego, organizuje spotkania, na których ich uczestnicy dzielą się swoim doświadczeniem, siłą i nadzieją w rozwiązywaniu wspólnych problemów. Klub pomaga w walce z uzależnieniem bądź w trwaniu w trzeźwości. W 2018 roku jego członkowie angażowali się w realizację II edycji projektu „Bo warto jest...działać dalej”.

Prowadzona w gminie działalność profilaktyczna z zakresu przeciwdziałania uzależnieniom i przemocy w rodzinie (w szczególności w funkcjonujących na jej terenie placówkach oświatowych) obejmuje m.in. organizowanie i realizowanie programów profilaktycznych (np. „Archipelag Skarbów”), jednorazowych prelekcji i pogadanek, spektakli, warsztatów i szkoleń dla rodziców oraz wypoczynku dla dzieci i młodzieży.

9. PROBLEM BEZDOMNOŚCI

W ujęciu socjologicznym bezdomność jest problemem społecznym charakteryzującym się brakiem stałego miejsca zamieszkania. Ze względu na trudną do określenia skalę, złożone przyczyny oraz szczególnie dotkliwe społeczno-ekonomiczne skutki jest zjawiskiem o zasięgu i znaczeniu globalnym, mającym jednocześnie specyficzne regionalne i lokalne uwarunkowania, które wpływają na dobór odpowiednich środków przeciwdziałania.

Zapobieganie bezdomności wymaga aktywnego, zintegrowanego i kompleksowego działania. Wykorzystanie istniejących zasobów środowiska i tworzenie warunków do wdrażania nowych form wsparcia na rzecz osób bezdomnych i ich integracji z otoczeniem powinno stanowić podstawowy cel prowadzonej na szczeblu lokalnym polityki społecznej.

W gminie Wielka Nieszawka problem bezdomności ma charakter jednostkowy. Pomoc osobom zagrożonym i dotkniętym bezdomnością świadczy Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wielkiej Nieszawce. W 2018 roku, w związku z bezdomnością, objął on wsparciem 2 osoby, a w latach 2016-2017 takich osób nie było.

W gminie nie ma placówek zapewniających schronienie osobom bezdomnym. Osoby takie mogą być kierowane do Torunia, gdzie znajduje się Noclegownia dla bezdomnych kobiet Caritas Diecezji Toruńskiej (ul. Szosa Bydgoska 1, 87-100 Toruń) oraz Schronisko dla Osób Bezdomnych Markot (ul. Dybowska 1, 87-100 Toruń). Schronienie osobom bezdomnym z gminy Wielka Nieszawka zapewnia także Schronisko dla Bezdomnych w Świeciu (ul. Ogrodowa 9b, 86-100 Świecie) oraz Schronisko i Noclegownia dla bezdomnych mężczyzn Caritas Diecezji Toruńskiej w Chełmży (ul. Polna 20, 87-140 Chełmża).

10. PRZESTĘPCZOŚĆ

Przestępczość jest dynamicznym, podlegającym rozwojowi zjawiskiem społecznym, które stanowi zagrożenie dla obowiązującego porządku prawnego. W zależności od swej intensywności i częstotliwości wpływa na formowanie się postaw i zachowań ludności oraz odciska piętno na jej funkcjonowaniu.

Zapobieganie przestępczości wymaga zastosowania rozwiązań kompleksowych, zakładających wspólne zaangażowanie instytucji i organizacji państwowych, samorządowych

i społecznych, przedstawicieli społeczności lokalnych oraz środków masowego przekazu. Ważną rolę w zakresie inicjowania i organizowania tej działalności odgrywa policja.

Nad bezpieczeństwem mieszkańców gminy Wielka Nieszawka czuwa Komenda Miejska Policji w Toruniu (ul. Grudziądzka 17; 87-100 Toruń), a bezpośrednie czynności policyjne wykonują funkcjonariusze Komisariatu Policji Toruń-Podgórz (ul. Poznańska 127/129, 87-100 Toruń). Mieszkańcy mogą oczekiwać od dzielnicowych pomocy w takich sprawach jak: podstawowe poradnictwo prawne, udzielanie pomocy ofiarom przestępstw, także ofiarom przemocy w rodzinie, rozwiązywanie konfliktów sąsiedzkich, rozwiązywanie problemów rodzinnych o podłożu patologicznym (alkoholizm, narkomania), pomoc nieletnim zagrożonym demoralizacją, inspirowanie najskuteczniejszych metod technicznych zabezpieczenia mienia oraz przeciwdziałanie zjawiskom sprzyjającym popełnieniu przestępstw i wykroczeń.

Funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w Toruniu, mając na względzie poprawę bezpieczeństwa mieszkańców, realizują programy prewencyjne, m.in. programy „Sąsiedzki Program Przeciwdziałania Przemocy” i „Bezpieczny Ogród”, mające na celu zmniejszenie liczby kradzieży z włamaniami do mieszkań, altanek i pojazdów, a także zaangażowanie dzielnicowych i społeczności lokalnych w ochronę mienia, program „Bezpieczna Młodzież”, zakładający zmniejszenie zagrożenia przestępczością i wykroczeniami popełnianymi przez samą młodzież, jak i wobec młodzieży oraz zdarzeniami patologicznymi i demoralizacją, program „Bezpieczny weekend” na rzecz poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Według danych Komisariatu Policji Toruń-Podgórz, w 2018 roku na terenie gminy Wielka Nieszawka odnotowano 79 przestępstw, przeprowadzono 46 postępowań o wykroczenia oraz skierowano 11 wniosków o ukaranie. Funkcjonariusze Policji podjęli również na terenie gminy 404 interwencje porządkowe, w tym 54 interwencje uliczne, 42 interwencje domowe, 153 interwencje w ruchu drogowym oraz 155 innych interwencji.

Na poczucie bezpieczeństwa mieszkańców gminy mają wpływ głównie zagrożenia wynikające z nieprzestrzegania zasad porządku publicznego. Jako zdiagnozowane zagrożenie wymienia się spożywanie alkoholu w miejscach objętych zakazami, przekraczanie dozwolonej prędkości, nieprawidłowe parkowanie, głównie w obrębie Szkoły Podstawowej w Małej Nieszawce.

W analizowanym roku w gminie podjęto akcje informacyjne i prewencyjne polegające na realizacji programów: „Bezpieczna droga do szkoły”, „Bezpieczne osiedle”, „Poznaj swojego dzielnicowego”, „Oznakuj rower”. Realizowano także działania profilaktyczne na rzecz dzieci i młodzieży, osób starszych, prowadzono akcje informacyjne na temat wyłudzeń na tzw. „wnuczka” i „policjanta”.

Wśród propozycji poprawy stanu bezpieczeństwa w gminie zgłoszonych do organów porządku publicznego przez mieszkańców gminy znalazły się: utworzenie Posterunku Policji w miejscowości Wielka Nieszawka, zwiększenie liczby patroli ruchu drogowego na terenie dróg wojewódzkich i krajowych, zwiększenie liczby patroli na terenach leśnych z uwagi na niszczenie, zaśmiecanie oraz kradzieże drewna.

11. POMOC SPOŁECZNA

Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężania trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Instytucja ta wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka (art. 2 pkt 1 i art. 3 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej).

Zadania pomocy społecznej w gminie Wielka Nieszawka wykonuje Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wielkiej Nieszawce. Podejmuje on działania m.in. na podstawie następujących przepisów prawa: ustawa o pomocy społecznej, ustawa o świadczeniach rodzinnych, ustawa o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawa o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, ustawa o Karcie Dużej Rodziny, ustawa o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, ustawa o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem”, ustawa o dodatkach mieszkaniowych oraz ustawa – Prawo energetyczne.

W 2019 roku kadrę Ośrodka stanowiło 8 osób, w tym kierownik i 3 pracowników socjalnych. W analizowanym roku Ośrodek spełniał wynikający z art. 110 ust. 11-12 ustawy o pomocy społecznej obowiązek zatrudnienia 1 pracownika socjalnego na 2 tysiące

mieszkańców, nie mniej jednak niż 3 pracowników, lub proporcjonalnie do liczby rodzin i osób samotnie gospodarujących, objętych pracą socjalną 1 pracownika socjalnego na nie więcej niż 50 rodzin i osób samotnie gospodarujących.

Dane szczegółowe na temat stanu zatrudnienia w GOPS-ie i kwalifikacji pracujących w nim osób przedstawia poniższa tabela.

Tabela 8. Kadra GOPS-u i jej kwalifikacje w 2019 roku

	liczba osób
kadra kierownicza	1
wykształcenie wyższe	1
specjalizacja z zakresu organizacji pomocy społecznej	1
pracownicy socjalni	3
wykształcenie wyższe	3
wykształcenie średnie	0
specjalizacja 1-ego stopnia w zawodzie pracownika socjalnego	0
specjalizacja 2-ego stopnia w zawodzie pracownika socjalnego	0
specjalizacja z zakresu organizacji pomocy społecznej	0
pozostali pracownicy	4
wykształcenie wyższe	2
wykształcenie średnie	2
wykształcenie inne	0
w tym:	
wolontariusze	0
pracownicy zatrudnieni w ramach zatrudnienia subsydiowanego	0
staże	0

Źródło danych: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wielkiej Nieszawce.

W latach 2017-2018 wydatki na realizację zadań z zakresu pomocy społecznej i innych obszarów polityki społecznej w gminie były wyższe niż w 2016 roku (4.701.653 zł w 2016 r., 5.629.917 zł w 2017 r., 5.623.323 zł w 2018 r.). Zdecydowaną większość z nich wydatkowano na świadczenia wychowawcze oraz świadczenia rodzinne. Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawia poniższa tabela.

Tabela 9. Wydatki na realizację zadań z zakresu pomocy społecznej i innych obszarów polityki społecznej w gminie w latach 2016-2018

rozdziały	wysokość wydatków (w zł)		
	w 2016 r.	w 2017 r.	w 2018 r.
ochrona zdrowia			
przeciwdziałanie narkomanii	4.210	2.968	6.600
przeciwdziałanie alkoholizmowi	44.725	31.202	43.620
pomoc społeczna			
domy pomocy społecznej	0	0	0
przeciwdziałanie przemocy w rodzinie	0	0	0
składki na ubezpieczenia zdrowotne	10.104	13.831	12.363
zasiłki okresowe, celowe i pomoc w naturze oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe	40.396	36.167	18.790
dodatki mieszkaniowe	16.094	13.634	11.936
zasiłki stałe	83.199	93.589	74.093
Ośrodek Pomocy Społecznej	402.661	413.735	429.769
usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze	154.766	185.247	173.493
pomoc w zakresie dożywiania	63.503	49.545	45.356
pozostała działalność	34.193	40.864	55.020
rodzina			
świadczenie wychowawcze	2.449.733	3.295.868	3.154.495
świadczenia rodzinne, świadczenia z funduszu alimentacyjnego oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z ubezpieczenia społecznego	1.272.090	1.343.095	1.248.795
wspieranie rodziny	26.753	33.237	260.121
rodziny zastępcze	17.480	11.370	8.308
utrzymanie dzieci w placówkach opiekuńczo-wychowawczych	57.283	45.589	50.044
edukacyjna opieka wychowawcza			
pomoc materialna dla uczniów	24.463	19.976	30.520
ogółem	4.701.65	5.629.917	5.623.323
w tym w budżecie GOPS-u	4.628.255	5.575.201	5.542.583

Źródło danych: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wielkiej Nieszawce.

W latach 2016-2018 liczba osób w rodzinach, którym udzielono w gminie pomocy i wsparcia oraz przyznano świadczenie, spadała z roku na rok (z 270 w 2016 r. do 195 w 2018 r.), podobnie jak liczba osób w rodzinach, którym przyznano świadczenie pieniężne (z 226 w 2016 r. do 168 w 2018 r.) i niepieniężne (ze 147 w 2016 r. do 88 w 2018 r.).

W latach 2016-2018 liczba rodzin, z którymi przeprowadzono wywiad środowiskowy, pozostawała na zbliżonym poziomie (98 w 2016 r., 100 w 2017 r., 90 w 2018 r.).

Poniższe wykresy przedstawiają dane szczegółowe na temat korzystających z pomocy społecznej w gminie.